

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

nr. 150/83 af Leonidas Kyrkos til Kommissionen Om: Beskyttelse af pelsindustrien i Grækenland	1
nr. 381/83 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Vor kost og kræft	2
nr. 395/83 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Adgangsbetingelser for udvælgelsesprøve B ved Kommissionen (Supplerende svar)	3
nr. 450/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Skovdøden (sur nedbør)	3
nr. 573/83 af Leonidas Kyrkos til Kommissionen Om: Forsinkelse i udbetalingen af indkomststøtte til olivenolieproducenterne	4
nr. 663/83 af Willem Albers til Kommissionen Om: Harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport – drøftelser vedrørende forordning 543/69	4
nr. 677/83 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Sildebestanden	5
nr. 752/83 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Salg af billedtæpper uden merværdi-afgift	5
nr. 796/83 af Pierre-Benjamin Pranchère til Kommissionen Om: Støtte til kvægavl	6
nr. 807/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Forslag til forordning fra Rådet om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyttelse mod illoyal handelspraksis	7
nr. 818/83 af Günter Rische til Kommissionen Om: Støtte fra den belgiske regering til genoptagelse af produktionen af nylonfibre hos Fabelta-Zwijnaarde	8

nr. 837/83 af Ursula Schleicher og Jochen van Aerssen til Kommissionen	
Om: Dyreforsøg	8
nr. 840/83 af Hellmut Sieglerschmidt og Lieselotte Seibel-Emmerling til Kommissionen	
Om: Oplysning om tilsætningsstoffer i vin	9
nr. 874/83 af Georges Frischman til Kommissionen	
Om: Prispolitikken for elektricitet land for land	10
nr. 889/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen	
Om: Nye franske importhindringer	10
nr. 890/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen	
Om: Forskningsprogrammet vedrørende prognoser og vurderinger på det videnskabelige og teknologiske område 1983 – 1987	11
nr. 908/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen	
Om: Fællesskabets audiovisuelle sektor – Eksterne kontrakter	11
nr. 919/83 af Hendrik Louwes til Kommissionen	
Om: Import i Grækenland af amerikansk kvæg	12
nr. 943/83 af Ernest Müller-Hermann til Kommissionen	
Om: Hjerteroperationscentre	12
nr. 958/83 af Andrew Pearce til Kommissionen	
Om: Støtte til fiskerivirksomheder	13
nr. 982/83 af Patrick Lalor til Kommissionen	
Om: Manipulation af den genetiske kode og følgerne for medicin, landbrug, minedrift og forvaltning af affald	13
nr. 987/83 af Michael Welsh til Kommissionen	
Om: Forslag til direktiv om produktansvar	14
nr. 989/83 af Giosué Ligios til Kommissionen	
Om: Nedgang i vinforbruget i Frankrig og Italien	15
nr. 990/83 af Roberto Costanzo til Kommissionen	
Om: Brevveksling mellem EF og USA vedrørende vin	16
nr. 999/83 af Sylvie Le Roux til Kommissionen	
Om: Opbrindelse af trawlere fra Dieppe	17
nr. 1008/83 af Karel Van Miert til Kommissionen	
Om: Overførsel af bevillinger til EF til forskning og udvikling	18
nr. 1012/83 af Willy Vernimmen til Rådet	
Om: Dollarkursen	18
nr. 1021/83 af Willy Vernimmen til Kommissionen	
Om: Det nye fællesskabsinstrument (Ortoli-faciliteten)	19
nr. 1023/83 af Willy Vernimmen til Rådet	
Om: Fredelig løsning på konflikterne i Centralamerika	21
nr. 1030/83 af Paul Schnitker til Kommissionen	
Om: Indførelse af et europæisk erhvervsuddannelsespas	21

nr. 1036/83 af Michael Welsh til Kommissionen	
Om: Afgift på importerede biler fra Japan	22
nr. 1045/83 af Klaus Hänsch til Kommissionen	
Om: Fridagsordning for EF-tjenestemændene	22
nr. 1048/83 af Hanna Walz til Kommissionen	
Om: Prioriteter i forskningspolitikken	23
nr. 1051/83 af Andrew Pearce til Kommissionen	
Om: Indførsel af artiskokker og julesalat i Irland	24
nr. 1065/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen	
Om: Overskud af æg på de europæiske markeder	24
nr. 1069/83 af Ian Dalziel til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde	
Om: Menneskerettighederne i Syrien	25
nr. 1088/83 af Mario Sassano til Rådet	
Om: Udkast til forslag til direktiv fra Rådet om supplerende uddannelse inden for almindelig medicin	25
nr. 1090/83 af Victor Sablé til Kommissionen	
Om: Antidumpingtold på 22 % på import fra Japan af påhængsmotorer på mindre end 85 HK .	25
nr. 1100/83 af Raymonde Dury til Kommissionen	
Om: Samling af japanske biler i Europa	26
nr. 1129/83 af Winifred Ewing til Kommissionen	
Om: Sekretærer i Fællesskabet	26
nr. 1130/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen	
Om: Det fælles marked for brilleglas	27
nr. 1136/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen	
Om: Protokol vedrørende handelsforbindelserne mellem EØF og Cypern fra 1983	27
nr. 1138/83 af Pierre-Bernard Cousté til Rådet	
Om: Forbindelserne mellem Europarådet og Fællesskabet	27
nr. 1280/83 af William Newton Dunn til Kommissionen	
Om: Kommissionens forbindelser med medlemmer af de nationale parlamenter	28

Berigtigelser

Berigtigelse til skriftlig forespørgsel nr. 2365/82 af John D. Taylor (ED – GB) til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (EFT nr. C 197 af 25. 7. 1983)	28
--	----

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 150/83

af Leonidas Kyrkos (COM – GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. april 1983)

Om: Beskyttelse af pelsindustrien i Grækenland

1. Er Kommissionen bekendt med, at pelsindustrien

a) udgør en grundlæggende indtægtskilde i Nordvest-grækenland,

b) giver beskæftigelse til tusindvis af personer, og

c) bringer værdifuld fremmed valuta til landet, som er absolut nødvendig for finansieringen af dets udvikling?

2. Er Kommissionen bekendt med, at den græske regering for nylig bekendtgjorde et program for styrkelse af denne sektor omfattende:

a) infrastrukturarbejder,

1. udbygning af Kastorias lufthavn, så den kan betjene international flytrafik,

2. anlæg af en ny vej, som forbinder Kastoria med hovedvejnettet,

3. oprettelse af en pelsudstilling/auktion,

4. anlæg af mere end 100 boliger til at huse de ansatte i pelsindustrien;

b) sikring af råvareforsyningerne ved oprettelse af levedygtige pelsfarme;

c) uddannelse af arbejdstagere i pelssektoren ved oprettelse af en erhvervsfaglig skole, og

d) økonomisk støtte til modernisering og udvidelse af virksomhederne samt til skabelse af nye virksomheder?

Udgør ovenstående, i henhold til Kommissionens kriterier, de grundlæggende forudsætninger for et integreret program for pelsindustrien?

I bekræftende fald, agter Kommissionen da at udarbejde et særligt udviklingsprogram for pelsindustrien og lade det indgå i den ikke-kvotabestemte del af Regionalfonden?

3. Kan Kommissionen give oplysninger om ordningen for beskyttelse af pelsindustrien i Fællesskabet?

Hvis sådanne foranstaltninger ikke findes, agter Kommissionen da at gribe ind for at beskytte en for Grækenland så vigtig sektor, navnlig for så vidt angår departementerne Kastoria, Florini, Kozani og Grevena, som udgør en af de fattigste regioner på det græske fastland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(3. november 1983)

1. Kommissionen har ikke foretaget en særlig undersøgelse af pelsindustrien i Grækenland. Den har et generelt kendskab til situationen, som ifølge de officielle statistikker viser en blomstrende industri med indførsel af pelsskind og udførsel af pelsbeklædningsgenstande, som giver mange arbejdspladser og en stor værditilvækst.

2. Den græske regering har ikke givet Kommissionen meddelelse i henhold til forpligtelsen i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, om noget særligt støtteprogram for pelsindustrien. Som følge af det ærede medlems oplysninger vil Kommissionens tjenestegrene undersøge det pågældende støtteprogram med hensyn til dets forenelighed med det fælles marked i henhold til EØF-traktatens artikel 92. Hvad angår de konkrete spørgsmål under

punkt 2 i forespørgslen, støtter Kommissionen de almindelige foranstaltninger, den græske regering har truffet, og bidrager til finansiering af udbygningen af Kastorias lufthavn og vejnettet i Nomos. På den anden side er der blevet sendt en ansøgning om finansiering af opførelse af et udstillingscenter og en auktionshal for pelsråvarer til Regionalfondens, hvor den er ved at blive gennemgået.

Vedrørende punkt 2 b), 2 c) og 2 d).

Den europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) vil kunne yde bistand til et sådant projekt, forudsat at den græske regering indsender en passende ansøgning. Denne fond kan også bidrage ved finansieringen af den nødvendige infrastruktur til uddannelsescentre, dvs. bygninger eller andre anlæg.

Hvad angår muligheden for bistand fra den kvotafrie afdeling af EFRU skal Kommissionen gøre opmærksom på, at den kvotafrie afdelings opgave ikke består i at hjælpe særlige industrier, men derimod at lette omstilling til anden virksomhed og fremme alternativ jobskabelse.

3. Fællesskabets pelsindustri beskyttes af en fælles ydre toldsats på 7,8 % (varer af pelsskind andre end varer til teknisk brug). I betragtning af den som helhed gunstige situation forekommer det ikke hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger, der eventuelt griber ind i den nuværende handel i Fællesskabet med varer fra denne sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 381/83

af Marijke Van Hemeldonck (S-B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. maj 1983)

Om: Vor kost og kræft

Stadig mere tyder på, i det mindste i Europa og De forenede Stater, at størstedelen af kræfttilfældene, muligvis 80 %, skyldes eksterne miljøfaktorer i bredeste forstand. Kostfaktorer er sandsynligvis skyld i ca. 35 % af alle kræfttilfælde med dødelig udgang. Ved eksperimentel forskning er det blevet bekræftet, at vor kost i virkeligheden indeholder en række kræftfremkaldende og kræftfremmende stoffer.

Mener Kommissionen ikke, at oplysning om og opdragelse til sund levevis er af stor betydning?

Hvilke konkrete skridt vil Kommissionen tage med henblik på at råde befolkningen i Det europæiske Fællesskab til at ændre kostvanerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(21. oktober 1983)

Sammenhængen mellem ernæring og sundhed er yderst kompliceret, og i øjeblikket foreligger der ikke tilstrækkelig pålideligt materiale til, at Kommissionen kan foreslå en ernæring, der bidrager til at mindske antallet af kræfttilfælde.

Som led i foranstaltningerne til fjernelse af tekniske handelshindringer har Fællesskabet vedtaget en række direktiver vedrørende levnedsmidler, f.eks. for så vidt angår tilsætningsstoffer, sammensætning, mærkning og stoffer, der kommer i berøring med levnedsmidler. Her tages der fuldt ud hensyn til de forskellige sundhedsmæssige aspekter.

Kommissionen fortsætter sit arbejde på dette område, hvor den bistås af Den videnskabelige Komité for Levnedsmidler⁽¹⁾. Denne komité, der er sammensat af toksikologer og højt kvalificerede ernæringseksperter, har til opgave at undersøge, hvilke tilsætningsstoffer eller andre stoffer der ikke er skadelige og derfor må komme i berøring med levnedsmidler. De pågældende stoffer opføres dernæst på en EF-positivliste.

Dertil kommer, at direktivet om mærkning af levnedsmidler sikrer en bedre forbrugeroplysning, således at forbrugerne har mulighed for at vælge en sund og varieret kost.

Alligevel foretages der – på anmodning af medlemsstaternes sundhedsministre, der var forsamlet i Bruxelles den 13. december 1977 og den 16. november 1978 – en række fællesskabsundersøgelser af det generelle problem omkring sundhedsoplysning på ernæringsområdet. En af disse undersøgelser er offentliggjort (EUR 7331) med overskriften »L'éducation nutritionnelle à l'école dans les pays de la Communauté européenne« (ernæringsoplysning i skolen i EF-landene)⁽²⁾. Det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat vil direkte få tilsendt et eksemplar heraf.

Endelig skal det nævnes, at man ifølge det sektorbestemte forsknings- og udviklingsprogram (1982–1986) inden for medicin og offentligt sundhedsvæsen har til hensigt at undersøge en række aspekter af dette problem.

⁽¹⁾ EFT nr. L 136 af 20. 5. 1974, s. 1.

⁽²⁾ Kun på fransk.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 395/83**af Ernest Glinne (S – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(25. maj 1983)*

Om: Adgangsbetingelser for udvælgelsesprøve B ved Kommissionen

For at kunne deltage i udvælgelsesprøve for assistenter i kategori B (niveau 2 i den belgiske administration) kræver Kommissionen afsluttet eksamen på et niveau, der svarer til studentereksamen eller HF.

Kommissionen anerkender imidlertid ikke eksamensbeviset for en bestemt belgisk uddannelse af social karakter på CTSS- eller CTS-niveau (dvs. studentereksamensniveau), til trods for at denne uddannelse indgår i den belgiske uddannelsesstruktur og godkendes ved besættelse af stillinger på niveau 2 inden for belgisk administration.

På hvilket juridisk grundlag kan Kommissionen afvise ansøgere med det pågældende eksamensbevis?

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(24. oktober 1983)

I fortsættelse af sit svar den 9. september 1983 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu oplyse, at nogle belgiske eksamensbeviser af såkaldt social karakter godkendes som adgangsgivende til de pågældende udvælgelsesprøver. For at få overvundet de praktiske vanskeligheder, som uundgåeligt opstår ved sammenligninger mellem eksamensbeviser fra skoler og læreanstalter i de forskellige medlemsstater, påtænkes det i fremtiden at offentliggøre en vejledende fortegnelse over adgangsgivende eksamensbeviser i forbindelse med meddelelse om udvælgelsesprøver.

⁽¹⁾ EFT nr. C 308 af 14. 11. 1983, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 450/83**af Dieter Rogalla (S – D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(31. maj 1983)*

Om: Skovdøden (sur nedbør)

1. Hvorledes bedømmer Kommissionen effektiviteten af de foranstaltninger, den tyske forbundsregering for nylig har bebudet, til imødegåelse af skovdøden (sur nedbør)?

2. Hvilken emissionsgrænse for skadelige stoffer burde være i kraft eller anvendes inden for Det europæiske Fællesskab for effektivt at standse skovdøden, og hvornår?

Hvorfor har Kommissionen undladt at tage sådanne initiativer på europæisk plan med henblik herpå, og hvad gør den nu for at fremskynde de ansvarlige ministres drøftelser om dette emne?

3. Hvilke konkrete skridt tager Kommissionen for at informere borgerne om, at det er nødvendigt at løse dette problem på europæisk plan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(3. november 1983)

1. I den udstrækning, det er muligt at give en foreløbig bedømmelse af den forordning vedrørende industrielle varme anlæg, der er vedtaget af forbundsregeringen, kan denne forordning som følge af de heri opstillede målsætninger opfattes som et vigtigt skridt fremad med henblik på gennem en mindskelse af emissionerne af skadelige sure stoffer at nedbringe dannelsen af sure udfældninger. Det vil så vise sig, hvorvidt denne forordning i sig selv er tilstrækkelig til at gøre en ende på den svækkelse, der sker af skovene. Det er et spørgsmål, som intensiv forskning af de komplekse mekanismer i forbindelse med virkningerne af dette fænomen vil kunne besvare.

2. Med vor nuværende viden er det ikke muligt at præcisere, hvilken emissionstærskel for skadelige stoffer, der er nødvendig med henblik herpå. Kommissionen har ikke tøvet med at tage initiativer i så henseende. Direktiv 80/779/EØF ⁽¹⁾, vedtaget i juli 1980, som fastsatte grænseværdier for koncentrationen for SO₂ og af svævestøv i atmosfæren, og som anbefalede strengere vejledende værdier for visse skadelige stoffer for at sikre beskyttelsen af det omgivende miljø, har udgjort et første skridt i så henseende. Endnu inden årets udgang vil Kommissionen forelægge Rådet forslag med samme formål.

Med henblik på at gøre status over vor nuværende viden på det komplekse område vedrørende de skader, der er sket på skovene, og disses årsager – sandsynligvis – mange og forskelligartede, har Kommissionen fra den 19. til 21. september 1983 i Karlsruhe afholdt et videnskabeligt symposium om dette emne med henblik på at drage konklusioner vedrørende andre passende initiativer. De skader, der er sket på skove, søer, bygninger og jordbund, kræver hurtig indgriben. Deltagerne i symposiet har enstemmigt navnlig understreget nødvendigheden af varigt og snarest muligt at nedsætte omfanget på verdensplan af emissionerne af SO₂ og nitrogenoxid.

3. Dette symposium har været genstand for stor interesse fra offentlighedens side. Kommissionen har her fremlagt og offentliggjort resultaterne af en dybtgående analyse af fænomenet sure udfældninger (ERL-undersøgelse). Som helhed bør der ske en intensivering af informationsvirksomheden med henblik på, på objektiv måde at gøre borgerne bekendt med dette problem.

Kommissionen har desuden netop forelagt Rådet et forslag til forordning om indførelse af en fællesskabsaktion for at øge beskyttelsen af skovene mod brande og sur regn ⁽²⁾. Med dette forslag er det navnlig hensigten at oprette et net til overvågning af skovenes sundhedstilstand i Fællesskabet med det formål især at føre tilsyn med syreudfældninger samt mangelfuld vegetation og med jordbundsforholdene i de vigtigste skovområder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. C 187 af 13. 7. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 573/83

af Leonidas Kyrkos (COM – GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. juni 1983)

Om: Forsinkelse i udbetalingen af indkomststøtte til olivenolieproducenterne

På den nylige landbrugskonference af ledere inden for det græske kommunistiske parti (»indlandspartiet«), som fandt sted i Larisa den 23. og 24. april 1983 med henblik på at undersøge virkningerne af Grækenlands tiltrædelse af EF på Grækenlands landbrugsøkonomi, blev der blandt andet rejst indvendinger imod, at støtten til olivenolieproducenterne ydes med et års forsinkelse, hvilket resulterer i, at støttebeløbet bliver mindre som følge af inflationen, og ydelse af indkomststøtte til producenten mister sin værdi.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den agter at forholde sig til denne situation, som svækker effektiviteten af de foranstaltninger, som den selv har foreskrevet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(26. september 1983)

I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽¹⁾ udbetaler Kommissionen hver måned medlemsstaterne forskudsbeløb svarende til de udgifter, som disse forventer at skulle betale i løbet af den følgende måned.

Desuden skal det understreges, at udbetalingen af produktionsstøtte for olivenolie på grund af det store antal støttemodtagere kræver et betydeligt administrativt arbejde og en omfattende kontrol.

For at sikre, at produktionsstøtten for olivenolie udbetales så hurtigt som muligt, har Fællesskabet imidlertid fastsat bestemmelser, i henhold til hvilke der til procucenter, som er medlemmer af producentsammenslutninger, kan udbetales et forskud, som modregnes i den endelige støtte.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 663/83

af Willem Albers (S – NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. juli 1983)

Om: Harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport – drøftelser vedrørende forordning 543/69 ⁽¹⁾

1. Hvor langt er man nået i drøftelserne vedrørende bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport?

2. Hvor mange gange har det paritetiske udvalg for landevejstransport holdt møde i 1983?

3. Hvor mange gange har arbejdsgrupperne holdt møde?

4. Hvor mange møder i det paritetiske udvalg og arbejdsgrupperne er der endnu fastsat for 1983?

5. Kan der inden udgangen af første halvår 1983 på grundlag af resultaterne af undersøgelserne og drøftelserne med arbejdsmarkedets parter ventes forslag om tilpasning (til de ændrede forhold) af forordningen om visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 49.

⁽²⁾ Spørgsmål H-396/82, Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 1-291 (november), s. 73.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(20. september 1983)

1. Drøftelserne mellem regeringerne, arbejdsmarkedets parter og de øvrige berørte organisationer fortsætter. Kommissionen håber, at det vil være muligt at afslutte dem inden årets udgang.

2. Det paritetiske udvalg har ikke holdt noget møde i 1983.

3. Til og med 15. juli 1983 har der været afholdt 11 møder i den arbejdsgrupper, hvor arbejdsmarkedets parter har sæde.

4. Som følge af budgetmæssige stramninger er der efter 1. august 1983 kun berammet fem møder i ovennævnte arbejdsgruppe.

5. Når der har fundet yderligere drøftelser sted mellem arbejdsmarkedets parter i nævnte arbejdsgruppe, vil Kommissionen kunne gå i gang med at udarbejde forslag til ændring af forordningerne (EØF) nr. 543/69 og nr. 1463/70, som bebudet i dens memorandum »Fremskridt henimod en fælles transportpolitik – landtransport«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 677/83

af lord O'Hagan (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. juli 1983)

Om: Sildebestanden

Der hersker almindelig udbredt usikkerhed om sildebestanden i om omkring Nordsøen på længere sigt.

1. Finder Kommissionen det godt gjort, at der er en tilstrækkelig bestand?

2. Hvilke foranstaltninger er på nuværende tidspunkt i kraft for at sikre den fortsatte bevarelse af sildebestanden?

3. Er det Kommissionens opfattelse, at disse forholdsregler er fyldestgørende?

4. Er der et tilstrækkeligt apparat til rådighed til at sikre en rimelig håndhævelse af foranstaltninger truffet i henhold til fællesskabsretten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis

(7. november 1983)

1. Kommissionen baserer sine TAC-forslag for sild på videnskabelige udtalelser fra Det internationale Havundersøgelsesråd (ICES), som er det kompetente internationale videnskabelige organ, når det drejer sig om sådanne udtalelser. Dets udtalelser danner også grundlag for konsultationerne med Norge, hvor der blev fastsat TAC for fælles bestande i Nordsøen.

Kommissionen konstaterer med tilfredshed, at bestandene ifølge disse udtalelser er store nok til at bære de foreslåede TAC.

2. Den fælles fiskeripolitik indeholder de fornødne bestemmelser med henblik på bevarelse af fiskeresourcerne såsom

— tekniske bevarelsesforanstaltninger

— bestemmelser vedrørende fastsættelse af den samlede tilladte fangstmængde (TAC) og fordelingen heraf mellem medlemsstaterne (kvoter)

— bestemmelser for fiskeri af TAC.

På alle disse punkter er der blevet fastsat specifikke bestemmelser for sildebestandene i EF-farvandene. Med hensyn til sild i Nordsøen er der i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 172/83 af 25. januar 1983 ⁽¹⁾ fastsat forbud mod fiskeri efter brisling i visse områder ud for Danmarks og Det forenede Kongeriges kyster i de perioder, hvor unge sild udgør en stor andel af brislingebestandene. Kommissionen har fremsat forslag ⁽²⁾ baseret på de seneste videnskabelige udtalelser fra ICES, og hvis disse forslag vedtages af Rådet, betyder det, at det område ud for den danske kyst, hvor der er forbud mod brislingefiskeri, udvides, samtidig med at forbudet også kommer til at gælde sildefiskeriet. Kommissionen har godkendt en dansk national foranstaltning om udvidelse af det område, hvor der er forbud mod brislingefiskeri.

3. Ja, hvis de håndhæves ordentligt.

4. Ansvar for håndhævelsen af EF-bestemmelserne påhviler medlemsstaterne som fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2057/82 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol med fiskeri fra fartøjer hjemmehørende i medlemsstaterne ⁽³⁾. I den forbindelse vil Kommissionen gøre, hvad der står i dens magt, for at udnævne 13 fiskerikontrollanter inden udgangen af 1983.

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 30.

⁽²⁾ Doc. KOM(83) 385 af 20. 6. 1983.

⁽³⁾ EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 752/83

af Jens-Peter Bonde (CDI – DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1983)

Om: Salg af billedtæpper uden merværdi-afgift

Vil EF-Kommissionen sikre, at billedtæpper kan sælges uden merværdi-afgift i lighed med andre kunstværker, og dermed ophæve den nuværende praksis, hvorefter kunstnerisk fremstillede billedtæpper i moms-mæssig henseende behandles som viskestykker, karklude og andre tekstiler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christoffer Tugendhat**

(28. oktober 1983)

Billedtæpper adskiller sig fra andre kunstgenstande, ved at de som regel fremstilles af andre personer på basis af kunstnerens design. Derfor finder artikel 2 i Kommissionens forslag til Rådets syvende direktiv om moms på kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter og brugte genstande ⁽¹⁾ ikke anvendelse på billedtæpper, og fritagelsen af afgift på leverancer og import af kunstværker, der er udført af kunstneren selv, jf. artikel 2, stk. 2, gælder ifølge artiklens ordlyd ikke i de tilfælde, hvor kunstneren selv frembringer det færdige tæppe. Kommissionen kunne ikke desto mindre overveje at åbne mulighed for at lade fritagelsen gælde også i en sådan situation, sådan som det nu er blevet foreslået af én medlemsstat.

Når det drejer sig om billedtæpper, som frembringes af en anden på basis af kunstnerens design, ville en sådan situation i de fleste tilfælde være omfattet af artikel 3 i forslaget til syvende direktiv (ordningen gældende for brugte genstande). Der er nemlig praktisk taget ingen forskel mellem ordningerne i henholdsvis artikel 2 og artikel 3. Begge ordningerne er udtryk for et forsøg på så

vidt muligt at mindske virkningen af den dobbeltbeskatning, der ellers ville være resultatet, hvis en færdigfremstillet genstand skal bringes i handelen igen og endnu en gang afgiftsberigtiges til den fulde momssats, uden at den afgiftspligtige person, der videresælger genstanden, kan fradrage den indgående afgift i sit momsregnskab. Om en genstand opføres i den ene eller den anden gruppe, er således et klassificeringsspørgsmål uden retlig betydning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 26 af 1. 2. 1978, s. 2; EFT nr. C 136 af 31. 5. 1979, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 796/83

af Pierre-Benjamin Pranchère (COM - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. juli 1983)

Om: Støtte til kvægavl

Kan Kommissionen give en udførlig oversigt over den støtte, der er ydet til kvægavl, og fordelingen pr. medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(7. november 1983)

Det ærede medlem tilstilles hermed en oversigt over støtten fra EUGFL, garantisektionen og udviklingssektionen, for de seneste år.

EUGFL, garantisektionen

Nedenstående oversigt viser de udgifter, EUGFL, garantisektionen, har afholdt i de tre seneste år. Det bør bemærkes, at de finansielle følger af kælvningspræmierne først vil gøre sig gældende fra 1983.

(mio ECU)

Foranstaltning År	Medlemsstat											
	B	D	DK	F	GR	IRL	I	L	NL	UK	EØF (De Ti)	
Præmier for amme- køer	1980	—	0,1	0,3	22,8	—	—	—	—	p.m.	19,2	42,4
	1981	1,4	0,5	0,1	44,0	—	6,4	10,4	0,1	0,1	32,4	95,4
	1982	1,5	0,5	0,6	36,0	2,9	13,3	13,6	0,1	p.m.	22,9	91,4
Kælvnings- præmier	1980	—	—	—	—	—	—	77,7	—	—	—	77,7
	1981	—	—	—	—	—	—	102,4	—	—	—	102,4
	1982	—	—	—	—	—	—	74,4	—	—	—	74,4
Præmier for slagtning af voksent kvæg	1980	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23,7	23,7
	1981	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11,6	11,6
	1982	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7,7	7,7
I alt	1980	—	0,1	0,3	22,8	—	—	77,7	—	p.m.	42,9	143,8
	1981	1,4	0,5	0,1	44,0	—	6,4	112,8	0,1	0,1	44,0	209,4
	1982	1,5	0,5	0,6	36,0	2,9	13,3	88,0	0,1	p.m.	30,6	173,5

EUGFL, udviklingssektionen

Finansieringssystemet for EUGFL, udviklingssektionen, er anderledes end for EUGFL, garantisektionen, fordi der sker delvis refusion af udgifter, som medlemsstaterne har afholdt forud. Derfor og også som følge af gennemførelsesfristen får de foranstaltninger, der er vedtaget i 1981 og 1982 først finansiell virkning fra 1983.

De af denne sektion finansierede udviklingsforanstaltninger og foranstaltninger til omstilling til produktion af okse-, fåre- og gedekød samt til nedbringelse af mælkeproduktionen er følgende:

- Forordning (EØF) nr. 1944/81 – Tilpasning og modernisering af strukturen inden for produktionen af okse-, fåre- og gedekød i Italien (EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981).
- Forordning (EØF) nr. 1054/81 – Program for kødkvægproduktionen i Irland og Nordirland (EFT nr. L 111 af 23. 4. 1981).
- Forordning (EØF) nr. 1353/73 – Præmie for omstilling til kødproduktion (EFT nr. L 141 af 28. 5. 1973). Denne aktion er tilendebragt.
- Forordning (EØF) nr. 1942/81 – Program for udvikling af landbruget i de ugunstigt stillede områder i Nordirland (EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981). I dette program er ca. 35 % af de forventede omkostninger afsat til kvæg- og fåreavl.
- Forordning (EØF) nr. 1975/82 – Program for udviklingen af landbruget i visse områder i Grækenland (EFT nr. L 214 af 22. 7. 1982). Af dette program går ca. 10 % til kvæg-, fåre- og gedeaavl.
- Direktiv 77/391/EØF – Aktion med henblik på udryddelse af kvægsygdomme (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977).

Udgifterne til disse foranstaltninger fra iværksættelsen er anført i nedensstående oversigt.

(mio ECU)

Foranstaltning År	Medlemsstat										
	B	D	DK	F	GR	IRL	I	L	NL	UK	EØF (De Ti)
Fo. 1944/81 1980	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fo. 1054/81 1982	—	—	—	—	—	3,63	—	—	—	0,61	4,24
Fo. 1353/73 1973-											
1982	1,31	18,86	2,03	12,95	—	1,25	—	0,14	1,91	39,92	78,37
Fo. 1942/81 1982	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fo. 1975/82 1982	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Direktiv 1977-											
77/391/EØF 1982	9,68	7,46	0,26	46,94	0,27	13,63	4,21	—	—	4,80	87,25

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 807/83

af Rudolf Wedekind (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Forslag til forordning fra Rådet om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyttelse mod illoyal handelspraksis.

I forslaget til Rådets forordning (EØF) om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyt-

telse mod illoyal handelspraksis ⁽¹⁾ definerer Kommissionen i artikel 2, st. 2, illoyal handelspraksis som følger:

»Ved illoyal handelspraksis i denne forordning forstås enhver praksis, der kan tilregnes et tredjeland, og som i forbindelse med handelspolitik er uforenelig med folkeretten eller med regler, som Fællesskabets vigtigste handelspartnere i almindelighed har accepteret«.

Eftersom denne definition kræver en nærmere forklaring, som imidlertid hidtil ikke er givet, er der akut fare for, at

der i enkelttilfælde er et stort spillerum for skøn, hvilket fremmer protektionismen.

Har Kommissionen overvejet at uddybe sin definition med et mere konkret indhold, for at forhindre eventuelt misbrug?

(¹) Dok. 1 – 64/83. (Kom (83) 87 endelig udg.).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp
(8. november 1983)**

Kommissionen har ved udarbejdelsen af sit forslag bestræbt sig på at give en så klar definition som muligt af udtrykket »illoyal handelspraksis«. Den har i denne forbindelse fundet, at man kun som »illoyal« kan betragte en handelspraksis, der, for så vidt angår handelspolitik, både er uforenelig med folkeretten og de regler, der i almindelighed accepteres af Fællesskabets vigtigste handelspartnere. Den har ligeledes overvejet, om det ville være formålstjenligt at opstille disse regler på detaljeret vis. Men ligesom den tyske lovgiver i tilfældet beskyttelseslove, som nævnt i civillovbogens artikel 823, stk. 2, er den imidlertid kommet til den konklusion, at det hverken var muligt eller formålstjenligt at foretage en sådan opstilling.

Da det klart er angivet, at der kun kan træffes gengældelsesforanstaltninger, som er i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser ifølge folkeretten, mener Kommissionen ikke, at det frie skøn, som er overladt den, vil kunne fremme protektionismen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 818/83

af Günter Rische (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Støtte fra den belgiske regering til genoptagelse af produktionen af nylonfibre hos Fabelta-Zwijnaarde

Som det i senere tid er fremgået af meddelelser i pressen, agter den belgiske regering i samarbejde med tæppekoncernen Beaulieu at træffe en aftale med henblik på genoptagelse af nylonfiberproduktionen i firmaet Fabelta-Zwijnaardes produktionsanlæg. Således er man tilsyneladende blevet enig om, at Beaulieu indskyder 150 mio bfr. i Fabelta-Zwijnaarde, mens ca. 700 mio bfr. i offentlige midler skal stilles til rådighed af den belgiske stat. Den på denne måde nygrundlagte virksomhed skal derefter indlemmes i Beaulieu-koncernen.

Under henvisning til disse oplysninger ønsker jeg at stille Kommissionen følgende spørgsmål:

1. Har Kommissionen kendskab til den belgiske regerings ovennævnte planer, og er de korrekte?
2. Er Kommissionen i bekræftende fald lige som jeg af den opfattelse, at den sådan statsstøtte fra den belgiske regerings side under ingen omstændigheder må tillades, da støtte til fremstilling af kemiske fibre:
 - er i direkte strid med Kommissionens forpligtelser i forbindelse med forlængelsen af den belgiske tekstilplan;
 - ikke er forenelig med den ved udgangen af sidste år forlængede plan for reducere af produktionskapaciteten på området for kemiske fibre?
3. Kan Kommissionen bekræfte, at den på grund af den beskrevne situation har besluttet sig til ikke at give tilladelse til en sådan støtte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(26. oktober 1983)

1. Ja, under henvisning til at 725 mio bfr. fra offentlige midler skal stilles til rådighed til projektets udførelse, medens firmaet Beaulieu indskyder 200 mio bfr.

2. og 3. Efter at have foretaget en grundig undersøgelse af de oplysninger, der for øjeblikket er tilgængelige, og heriblandt indgår ligeledes de af det ærede medlem omtalte overvejelser, mente Kommissionen, at det i det pågældende tilfælde drejede sig om en støtte, der ikke er forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen har derfor den 27. juli 1983 indledt den i artikel 93, stk. 2, i EØF-traktaten omtalte formelle undersøgelsesfremgangsmåde.

Kommissionen gennemgår for tiden det svar, som den belgiske regering fremsendte den 7. september 1983.

Desuden har iværksættelsen af denne fremgangsmåde bl.a. til følge, at den belgiske regering ikke kan påbegynde den påtænkte foranstaltning, før Kommissionen har vedtaget en endelig afgørelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 837/83

af Ursula Schleicher (PPE – D) og Jochen van Aerssen (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Dyreforsøg

Ifølge hvilken lovgivning i De europæiske Fællesskaber er dyreforsøg obligatoriske?

Er det muligt inden for de europæiske retsakter at begrænse antallet af dyreforsøg og på hvilken bekostning (f.eks. lægemidlernes sikkerhed etc.)?

Hvilke resultater er der opnået ved søgning efter andre metoder, f.eks. forsøg med ikke smertefølsomme stoffer, og i hvilket omfang vil disse nye metoder kunne erstatte dyreforsøg?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(3. november 1983)

I sin meddelelse til Rådet af 23. november 1982 ⁽¹⁾ om Fællesskabets deltagelse i den europæiske konvention om »beskyttelse af hvirveldyr, der anvendes til forsøg eller andre videnskabelige formål«, har Kommissionen givet en oversigt over fællesskabslovgivningen vedrørende anvendelse af dyr til forsøgsvis afprøvning af produkter. De ærede medlemmers opmærksomhed henledes på denne meddelelse, der er fremsendt til Parlamentet til orientering.

Eftersom fællesskabslovgivningen giver mulighed for, at resultater af dyreforsøg vedrørende et bestemt produkt, der er gennemført i en af medlemsstaterne, kan godkendes i de øvrige medlemsstater, mener Kommissionen, at antallet af sådanne forsøg vil kunne reduceres.

Med hensyn til alternative metoder til påvisning af et produkts toksicitet vil Kommissionen stille forslag om, at lade forskning vedrørende udvikling af nye »in vitro«-metoder til toksikologisk screening indgå i det bioteknologiske forskningsprogram, der for øjeblikket er under forberedelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(82) 773.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 840/83

af Hellmut Sieglerschmidt (S - D)

og Lieselotte Seibel-Emmerling (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1983)

Om: Oplysning om tilsætningsstoffer i vin

Kan Kommissionen oplyse, hvilke bestemmelser på vinområdet der for øjeblikket forbyder angivelse af restsukker, syre, svovl og eventuelt yderligere konserveringsstoffer på vinetiketter for andre vine end diætvine?

Mener Kommissionen, at disse bestemmelser er forenelige med beskyttelse af forbrugerne og deres ret til saglig oplysning?

Agter Kommissionen at lempe disse bestemmelser så meget, at i det mindste den enkelte vinaftapper i Fællesskabet frivilligt kan tilføje de ovennævnte oplysninger på vinflasken til de obligatoriske oplysninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(3. november 1983)

De almindelige regler for betegnelse af vin er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 355/79 ⁽¹⁾. Det fremgår heraf, at etiketten kun må indeholde de i henhold til disse regler fastsatte oplysninger. Med hensyn til angivelse af oplysninger om vinens indhold af restsukker, syre, svovldioxid og andre konserveringsstoffer gælder følgende nærmere bestemmelser:

a) Restsukker:

Indholdet af restsukker er i høj grad bestemmende for vinens art. Det fremgår udtrykkeligt af forordning (EØF) nr. 355/79, at oplysninger om vinens art skal anføres i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i forordning (EØF) nr. 997/81 ⁽²⁾. Ifølge disse bestemmelser kan oplysninger om vinens art og dermed om dens indhold af restsukker udtrykkes ved betegnelserne »trocken«, »halbtrocken«, »lieblich« og »süss«.

Der er således ikke forbud mod angivelse af vinens indhold af restsukker, men analyseværdier herfor må ikke angives på etiketten.

b) Syre, svovldioxid og andre konserveringsstoffer:

I henhold til forordning (EØF) nr. 355/79 kan analyseværdier angives i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne. Da sådanne gennemførelsesbestemmelser imidlertid endnu ikke er udstedt, må etiketten ikke indeholde oplysninger om indholdet af syre, svovldioxid og andre konserveringsstoffer. Som Kommissionen allerede har redegjort for i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1915/82 ⁽³⁾ vedrørende svovldioxid, ændrer den aftappede vins analyseværdier sig efter en vis lagringsperiode, så de ikke længere er i overensstemmelse med det på etiketten anførte. Det samme gælder for indholdet af syre og andre tilladte konserveringsstoffer. Derfor vil Kommissionen ikke udstede en gennemførelsesforordning, der åbner mulighed for, at analyseværdier for syre, svovldioxid og andre konserveringsstoffer kan angives på etiketten.

De ærede medlemmers opmærksomhed henledes på den anden betragtning i forordning (EØF) nr. 355/79, ifølge hvilken de i denne forordning fastsatte regler for betegnelse af vin har til formål at give så nøjagtige og præcise oplysninger som muligt for at lette den bedømmelse af

produkterne, som foretages af eventuelle købere og de offentlige organer, der skal regulere og kontrollere handelen med disse produkter. Ved flere forslag til ændring af denne forordning har Kommissionen allerede vist sin vilje til at supplere eller forbedre reglerne for betegnelse af vin i takt med de indhøstede erfaringer. Kommissionen vil fortsat være villig hertil. I denne forbindelse kommer den rigtige forbrugeroplysning om den tilbudte vin i første række.

Kommissionen har allerede i oktober 1982 bekendtgjort, at den vil forelægge Rådet et forslag til ændring af forordning (EØF) nr. 355/79 for så vidt angår de obligatoriske angivelser om de til vinfremstillingen anvendte tilsætningsstoffer. Forslaget vil omhandle angivelse af de til vinfremstillingen anvendte tilsætningsstoffer, som anført i artikel 6, stk. 4, i direktiv 79/112/EØF ⁽¹⁾, herunder svovldioxid og andre konserveringsstoffer, men ikke angivelse af analyseværdier.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 99.

⁽²⁾ EFT nr. L 106 af 16. 4. 1981, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 104 af 18. 4. 1983, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 874/83

af Georges Frischmann (COM - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Prispolitikken for elektricitet land for land

Kan Kommissionen oplyse produktionsprisen for hvert medlemsland (i national valuta og i ECU) pr. kilowatt-time og takstpolitikken for det første til virksomheder, for det andet til husholdninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(7. november 1983)

»Bulletin of Energy Prices« indeholder angivelser af elektricitetspriserne for forbrugere i industrien og i husholdninger pr. 1. januar 1982. Denne bulletin, der udsendes i december 1982, er den første prøveudgave og blev udarbejdet af Kommissionen som et led i dens fortsatte arbejde med udviklingen af en energiprispolitik for Fællesskabet med henblik på at forbedre gennemsigtigheden af energipriser. Et eksemplar vil blive sendt til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat. Kommissionen forbereder udsendelsen af en anden, forbedret prøveudgave vedrørende priserne pr. 1. januar

1983 og har derefter til hensigt at udsende regelmæssige udgaver på et halvårligt grundlag.

Med hensyn til tarifstrukturerne i medlemsstaterne skal Kommissionen henlede det ærede medlems opmærksomhed på Rådets henstilling 81/924/EØF af 27. oktober 1981 om eltarifstrukturer inden for Fællesskabet ⁽¹⁾. Kommissionen undersøger i øjeblikket, hvorvidt eksisterende tarifstrukturer er i overensstemmelse med denne henstilling.

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 11. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 889/83

af Rudolf Wedekind (PPE - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Nye franske importhindringer

Er det Kommissionen bekendt, at de franske toldmyndigheder afviser elektromotorer fra udlandet, såfremt de ikke er forsynet med et bestemt kontrolmærke eller ledsaget af en særlig godkendelsesattest?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig over for dette eklatante brud på gældende fællesskabsret?

Er Kommissionen ikke enig i, at den franske udenrigshandelspolitik henholdsvis handelspolitik over for dets europæiske naboer udviser stadig kraftigere protektionistiske træk, der udgør en fare for fællesmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(4. november 1983)

Kommissionen antager, at det ærede medlem hentyder til en meddelelse fra ministeriet for økonomi, finanser og budget vedrørende importører af elektrisk materiel (flerfasede elektromotorer), bekendtgjort i den franske »Journal Officiel« af 4. juni 1983.

Sådan elektrisk materiel falder ind under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ⁽¹⁾.

Derfor undersøger Kommissionen for tiden, om denne meddelelse er i overensstemmelse med førnævnte direktiv og fællesskabsrettens bestemmelser. Til dette formål er der rettet henvendelse til de franske myndigheder for at få yderligere oplysninger.

Skulle det vise sig, at den pågældende meddelelse er i modstrid med direktivet, vil Kommissionen gøre brug af de midler, som er overdraget den ved EØF-traktaten, for at opnå ophævelse af disse foranstaltninger.

Kommissionen bestræber sig på med de til rådighed stående midler at løse de problemer, der består i handelen medlemsstaterne imellem, og at drage omsorg for, at Fællesskabets principper vedrørende frie varebevægelser overholdes og anvendes.

(¹) EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 890/83

af Rudolf Wedekind (PPE - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Forskningsprogrammet vedrørende prognoser og vurderinger på det videnskabelige og teknologiske område 1983 - 1987

Er Kommissionen ikke enig i, at det i forbindelse med FAST ville være bedre at udbygge ordningen med udstationering af personale fra medlemsstaterne og samarbejdet med de nationale myndigheder end at fordoble Kommissionens personale beskæftiget hermed?

Kan Kommissionen meddele, hvilke af emnerne under FAST I der skal videreføres?

Ville det ikke være mere fornuftigt, hvis man i forbindelse med FAST koncentrerede sig om områder, der er vigtige for samfundets energi- og forskningspolitik og dets øvrige former for politik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(26. oktober 1983)

Med henblik på at fremme et effektivt samarbejde mellem FAST og medlemsstaterne vedtog Rådet den 17. oktober 1983 på forslag af Kommissionen:

- at etablere et net »10 plus 1«: i hvert land skal en national »FAST-enhed« være privilegeret samtalepartner for FAST;
- at udveksle »fellows« for et tidsrum på 18 til 24 måneder: medlemsstaterne opfordres til at stille

personer, hvis beskæftigelse på nationalt plan kan være til gavn for FAST-arbejdet, til rådighed derfor.

FAST II-programmet, om hvilket Europa-Parlamentet afgav positiv udtalelse den 10. juni 1983, får ikke dobbelt personale, idet personalet stiger fra 10 ansatte (6 A plus 1 B plus 3 C) til 12 ansatte (6 A plus 2 B plus 4 C), dvs. stigningen udgør kun én ansat i kategori B og én i kategori C.

De fleste emner i FAST I vil blive uddybet gennem FAST II ifølge princippet »kontinuitet og fornyelse«, som er grundlaget for FAST II.

Ved fastlæggelsen af emnerne for FAST II er der naturligvis taget hensyn til de vigtigste konklusioner af allerede gennemført forskning. Således har f.eks. resultaterne af arbejdet med »Arbejde og beskæftigelse« under FAST I-programmet ført til udvælgelse af bl.a. følgende emner under FAST II: »Teknologi-beskæftigelse-arbejde« og »Ændringer inden for servicesektoren og ny teknologi«. Konklusionerne af de foregående undersøgelser viser nemlig nødvendigheden af et nyt syn på forløbet af den teknologiske udvikling, som tager bedre hensyn til de sociale behov.

Under FAST II er forskningsprojekterne udarbejdet efter høring af alle Kommissionens tjenestegrene og de pågældende nationale instanser. FAST II omfatter ikke specifikt energiproblemet som sådant, hvilket FAST I i øvrigt heller ikke gjorde. I forbindelse med »Europa og nye former for vækst« vil undersøgelsen af den integrerede forvaltning af naturressourcer imidlertid gøre det muligt at udarbejde og foreslå nye forholdsregler vedrørende vort samfunds energiforsyning og -forbrug på mellemlang og lang sigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 908/83

af Luc Beyer de Ryke (L - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Fællesskabets audiovisuelle sektor - Eksterne kontrakter

I flere år har Kommissionen fået en del af de audiovisuelle aktiviteter administreret af et eller flere private firmaer, bl.a. NFS.

De årlige kontrakter fornys og omfatter i øjeblikket i Bruxelles 15 arbejdspladser. I begyndelsen af 1983 fornyede Kommissionen imidlertid ikke kontrakten for 1984.

Hvilken holdning indtager Kommissionen i dette spørgsmål? Hvad agter den at gøre? Vil den f.eks. oprette stillinger for at dække de funktioner, der er nødvendige for at udnytte studierne? Hvilke garantier har i så tilfælde de i øjeblikket ansatte, som i talrige år har arbejdet til alles tilfredsstillelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali**

(24. oktober 1983)

Som Kommissionen allerede anførte i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 532/81 ⁽¹⁾, er driften af studier og tekniske installationer ganske rigtigt overladt til et eksternt specialistfirma. Det personale, som Kommissionen benytter ved udførelsen af de i kontrakten aftalte opgaver, er af varierende størrelse og ligger i øjeblikket på 8.

Da Kommissionen tillægger de audiovisuelle aktiviteter stor betydning som midler til gennemførelsen af sin informationspolitik, har den inden for 1984-budgettet ansøgt om fire nye stillinger til disse aktiviteter. Såfremt budgetmyndigheden bevilger de stillinger, der er ansøgt om, vil de kontraktmæssige opgaver, der er overdraget til de eksterne firmaer, til sin tid blive taget op til fornyet overvejelse.

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at det personale, der beskæftiges af et firma i forbindelse med en kontrakt med Kommissionen, står under dette firmas ansvar og ikke Kommissionens.

⁽¹⁾ EFT nr. C 267 af 19. 10. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 919/83

af Hendrik Louwes (L – NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Import i Grækenland af amerikansk kvæg

På side 5 i ugetidskriftet »Marchés agricoles« af 18. februar 1983 blev følgende tekst offentliggjort: Amerikansk kvæg til Grækenland – landbrugsministeriet i Nebraska har bekræftet, at forhandlingerne mellem Hellenic Cattle Co. (Iowa), datterselskab af Cattle Exporter (Holstein, Iowa), og det græske økonomiministerium skred fremad. Forhandlingerne drejer sig om en årlig leverance på 230 000 okser (krydsninger) bestemt

for opfedning i Grækenland og senere slagtning i en fabrik beliggende i den nordøstlige del af landet. Disse leverancer kunne begynde i slutningen af 1983 og fortsætte i en periode på ti år.

1. Er der indgået kontrakt på korrekt og behørig vis mellem Hellenic Cattle Co. og det græske økonomiministerium?
2. I bekræftende fald, inden for hvilke juridiske rammer agter den græske regering at foretage denne import (artikel 10, 13, 19)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(4. november 1983)

Da pressen i slutningen af 1982 havde omtalt forhandling om indførsel i Grækenland af levende kvæg fra De forenede Stater, anmodede Kommissionen straks den græske regering om at oplyse, hvilke hensigter den havde i så henseende. Ifølge disse oplysninger har kontakterne aldrig ført til konkrete resultater, og der er heller ikke blevet indgået årskontrakter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 943/83

af Ernest Müller-Hermann (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Hjerteoperationscentre

På min forespørgsel nr. 1676/82 ⁽¹⁾, hvori Kommissionen blev spurgt, om den ville tage initiativ til at oprette flere hjerteoperationscentre i Fællesskabet, blev der svaret, at Kommissionen ikke så nogen grund hertil, da dette var et spørgsmål, der henhørte under de nationale regeringer. Dette svar forekommer mig meget utilfredsstillende. Overalt tales der om en fælles sundhedspolitik, selv om sundhedsministrene i EF ikke har holdt møde i flere år.

Kan Kommissionen i det mindste give tilsagn om, at den ved først givne lejlighed vil tage spørgsmålet om den kritiske situation vedrørende hjerteoperationscentre op til drøftelse, da der forekommer stadig flere eksempler på, at hjertesygge patienter enten tager til Schweiz eller USA

for at blive opereret eller dør, fordi de få hjerteoperationscentre i Fællesskabet er overbelagte?

(¹) EFT nr. C 62 af 7. 3. 1983, s. 18.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(28. november 1983)

Manglen på ressourcer til hjerteoperationer er ét ud af en hel række problemer, som i større eller mindre grad forekommer i samtlige medlemsstater. Derfor mener Kommissionen ikke, at det ville være rimeligt specielt at fremhæve dette problem, når sundhedsministrene næste gang holder møde. Dette udelukker imidlertid ikke, at de overordnede politiske spørgsmål i denne henseende drøftes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 958/83

af Andrew Pearce (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Støtte til fiskerivirksomheder

Er Kommissionen efter sin beslutning nr. 83/313/EØF af 8. februar 1983 (¹) af den opfattelse, at den franske regering rent faktisk er ophørt med at yde støtte til fiskerivirksomheder, således som det blev den pålagt i denne beslutning?

(¹) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1983, s. 32.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis**

(27. oktober 1983)

Den franske regering har meddelt Kommissionen, at der i Kommissionens beslutning 83/313/EØF af 8. februar 1983 efter dens mening ikke tages tilstrækkeligt hensyn til den faktiske situation i fiskerisektoren i Frankrig og til vilkårene for udøvelse af fiskeri.

Kommissionen er i gang med at undersøge denne meddelelse fra den franske regering.

Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger til sikring af, at fællesskabsretten overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 982/83

af Patrick Lalor (DEP – IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Manipulation af den genetiske kode og følgerne for medicin, landbrug, minedrift og forvaltning af affald

Efter de revolutionerende gennembrud med hensyn til den genetiske kode er der stor sandsynlighed for, at nye medikamenter snart vil komme på markedet ikke kun inden for medicinalindustrien og landbrugssektoren, men også inden for behandling af affald og minedrift.

1. Har Kommissionen undersøgt de følger, som opdagelsen af den genetiske kode har haft for Fællesskabet?
2. Mener den, at dette gennembrud inden for genetikken bør hilses velkomment uden forbehold, eller er den af den opfattelse, at denne videnskabelige udvikling bør være underkastet streng kontrol og strenge regler?
3. Kan Kommissionen redegøre for det forskningsarbejde, der i øjeblikket udføres i medlemsstaterne vedrørende den genetiske kode?
4. Kan Kommissionen angive måder til at forbedre beskæftigelsesmulighederne på i Fællesskabet i forbindelse med manipulation af den genetiske kode?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(28. oktober 1983)

Udtrykket »revolutionerende gennembrud« med hensyn til den »genetiske kode«, som det ærede medlem har anvendt, anses i nedenstående besvarelse for at dække de nylige opdagelser inden for gensplejsning, bestemmelse af genernes sekvens og kloning samt udnyttelsen af disse opdagelser gennem genteknik.

1. Kommissionen har siden 1977 på grundlag af talrige undersøgelser og eksperthøringer regelmæssigt undersøgt og analyseret konsekvenserne af de nye opdagelser inden for genteknik for landbruget og industrien. Det igangværende fællesskabsprogram for forskning og uddannelse i biomolekylær teknik blev forberedt og iværksat på grundlag af denne vurdering. Kommissionens meddelelse til Det europæiske Råd af 8. juni 1983, »Bioteknologi: Fællesskabets særlige rolle« (¹) indeholder i sammendrag en nyligt foretaget vurdering af situationen og af Fællesskabets behov for FoU inden for bioteknologi.
2. Selv om de mulige risici i tilknytning til genteknik og anvendelserne heraf inden for landbrug og industri tidligere er blevet overdrøvet, mener Kommissionen

ikke desto mindre, at der er behov for årvågenhed og for en løbende vurdering af aktiviteterne på dette område. Dette er baggrunden for, at Kommissionen har fremsat en henstilling om registrering af arbejde i forbindelse med rekombinant DNA, som Rådet vedtog den 30. juni 1982 ⁽²⁾.

Kommissionen har situationen under stadig kontrol og er indstillet på at fremsætte nye forslag, så snart der måtte være behov derfor. Kommissionens tjenestegrene er endvidere i færd med at kontrollere anvendelsen af sikkerhedsreglerne i de laboratorier, der deltager i programmet for biomolekylær teknik.

3. I den ovennævnte meddelelse, som er forsynet med et bilag med titlen »medlemsstaternes initiativer til fremme af bioteknologien«, har Kommissionen skitseret hvilket forskningsarbejde, der for tiden udføres i medlemsstaterne inden for bioteknologien som helhed (hvor genteknikken er en nøglesektor).
4. Levnedsmiddelindustrien, den kemiske industri og medicinalvareindustrien er baseret på viden, og disse industriers konkurrenceevne og videre eksistens afhænger af, hvorledes de udnytter den »biologiske revolutions« opdagelser. Deres tilpasningsevne vil have direkte indflydelse på deres muligheder for at fremme beskæftigelsen. Resultaterne af den gentekniske forskning i Fællesskabet kan endvidere ventes at få indvirkning på et andet plan, nemlig på betalingsbalancen (f.eks. ved at nedbringe vores afhængighed af eksterne frø-selskaber og af udefra kommende forsyninger af planteproteiner).

Der er ingen tvivl om, at der er et stort markedspotential for mange genteknisk fremstillede produkter (jf. FAST-rapport 1982, ref. s. 2), og at der er gode udsigter for de europæiske firmaer, hvis det lykkes dem at indtage deres andel af dette attraktive marked, der er åbent for konkurrence på verdensplan.

Fællesskabets aktiviteter kan bidrage til overførslen af viden og teknikker fra universiteterne til industrien med henblik på at forsyne de europæiske industrier med den mest avancerede teknik på dette felt. Med Kommissionens program for biomolekylær teknik tilbydes der således uddannelsesstipendier til videnskabsmænd beskæftiget i industrien, og der medtages med forsæt industrifolk i forskningsarbejdsgrupper.

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 328 endelig udg. og endelig udg. / 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 15.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 987/83

af Michael Welsh (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Forslag til direktiv om produktansvar

Vil Kommissionen på baggrund af de langvarige forhandlinger i Ministerrådet om forslaget til direktiv om produktansvar og den tilsyneladende mangel på enighed i en overskuelig fremtid tilslutte sig, hvad professor sir Gordon Borrie, generaldirektør for kontoret (i Storbritannien) for loyal handel, for nylig sagde, nemlig:

1. at der kunne være en udvej, om Kommissionen fremlagde et reduceret direktiv, hvorved medlemsstaterne simpelt hen skulle forpligtes til at indføre en lovgivning om produktansvar, uden nærmere bestemmelser om dens udformning;
2. at et sådant direktiv kunne fastsætte ret til begrænset fravigelse i særlige tilfælde;
3. at et reduceret direktiv ville føre til en vis harmonisering (tilstrækkeligt til, at det fælles marked kan fungere korrekt på sit nuværende udviklingsstadium);
4. at enighed om et direktiv ville overvinde ethvert dødvande med hensyn til nationale myndigheders foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz-Narjes

(3. november 1983)

1. Kommissionen deler ikke det ærede medlems opfattelse af, at der ikke er udsigt til enighed i en overskuelig fremtid om forslag til direktiv om tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende produktansvar ⁽¹⁾. Tværtimod regner den med, at Rådet snart vil være i stand til at acceptere det kompromis, som er nået mellem de forskellige holdninger i medlemsstaterne.

2. Skønt Kommissionen ikke har officielt kendskab til de synspunkter, som nævnes i forespørgslen, ville den måske have været enig heri, såfremt de vanskeligheder, som direktivforslaget er stødt på i Rådet, havde skyldtes, at bestemmelserne deri var for detaljerede. Dette er imidlertid ikke tilfældet. De vanskeligheder, som har standset forhandlingerne, ligger ikke i individuelle problemer, hvis løsning medlemsstaterne ikke kan blive enige om, men derimod i modstridende synspunkter vedrørende fundamentale spørgsmål, som f.eks. om der skal være en maksimumgrænse for det foreslåede strenge ansvar.

Imidlertid ville disse vanskeligheder også findes i et »forkortet direktiv«, og de må derfor overvindes.

3. og 4. Kommissionen vil gerne minde det ærede medlem om, at formålet med direktivudkastet er tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger. Medlemsstaterne har i medfør af EØF-traktatens artikel 100 givet tilsagn om tilnærmelse af deres lovgivninger. Selvfølgelig betyder tilnærmelse af lovgivninger ikke, at der indføres fuldstændig retsenhed. Men Fællesskabet ville ikke yde dette tilsagn retfærdighed, såfremt den tilnærmelse, der gennemføres ved et direktiv, ikke medfører en grad af harmonisering, der, som det ærede medlem med rette siger er »tilstrækkelig til, at det fælles marked kan fungere korrekt på sit nuværende udviklingsstadium«. Kommissionen finder, at dens forslag til direktiv, specielt i form af det kompromis, der nu er opnået, indfører netop denne grad af harmonisering, samtidig med, at det giver medlemsstaterne den smidighed, som det ærede medlem gerne så.

(¹) EFT nr. C 241 af 14. 10. 1976, s. 9; ændret forslag EFT nr. C 271 af 26. 10. 1979, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 989/83

af Giosué Ligios (PPE – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Nedgang i vinforbruget i Frankrig og Italien

Kan Kommissionen i betragtning af, at vinforbruget i Italien og Frankrig, dvs. på Det europæiske Fællesskabs to største markeder, er i konstant tilbagegang og i øjeblikket ligger på et niveau, der økonomisk og socialt foruroliger de store grupper, der har at gøre med produktion, forarbejdning og afsætning af dette landbrugsprodukt, oplyse,

- hvilke resultater EFs femårsprogram for vinmarkedet har ført til?
- indtil hvornår det i områder med svage eller ingen vintraditioner vil være tilladt at anvende sukker?
- hvornår det salgsfremmende program bliver igangsat i betragtning af at der findes en basisforordning, som – bl.a. – indeholder bestemmelser om oplysningskampagner om vin i Fællesskabet og i landene uden for EF?
- hvorledes eksporten ud af Fællesskabet er blevet fremmet, og hvilke resultater der herved er nået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Dalsager

(3. november 1983)

- Hvis det ærede medlem med sin omtale af et femårigt program for vinsektoren henviser til den række af såkaldt strukturelle foranstaltninger, der er vedtaget for denne sektor, kan de resultater, der er opnået med disse foranstaltninger, resumeres således:

— For så vidt angår direktiv 78/627/EØF om programmet for fremskyndelse af omstrukturering og omlægning af vinavlen i visse middelhavsområder i Frankrig (¹), kan der fremlægges følgende oplysninger pr. 20. juni 1983:

— omstrukturering	17 000 ha
— omlægning	15 000 ha
— kunstvanding	400 ha

Anvendelsesperioden for dette direktiv er blevet forlænget til juni 1984 (²).

For så vidt angår direktiv 79/359/EØF om et program for fremskyndet omstilling af visse vinarealer i Charente-området (³), er 6 150 ha af de forventede 7 500 ha blevet omstillet. Direktivet udløb den 31. august 1982, men den 14. juni 1983 besluttede Rådet (⁴) at udvide anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 456/80 (⁵) til at omfatte dette område, som således kan modtage de præmier for midlertidigt eller endeligt ophør, der er fastsat i nævnte forordning.

De nævnte foranstaltninger har givet store resultater bl.a. i Frankrig, hvor der alene i produktionsåret 1980/81 blev ryddet 31 600 ha vinarealer i henhold til denne forordning (⁶).

Disse foranstaltninger blev gennemført med en vis forsinkelse i Italien, men de begynder nu også at give resultater i denne medlemsstat (⁷).

— De med henblik på budgetåret 1982 af Kommissionen godkendte projekter i henhold til forordning (EØF) nr. 458/80 om omstrukturering af vinarealer som led i kollektive foranstaltninger (⁸) har omfattet 26 460 ha, som fordeler sig således:

	Frankrig	Italien	Forbundsrepublikken Tyskland
kvbd.	9 962	2 706,7	833,5
bordvin	11 421	1 538	—

— Da den serie af strukturelle foranstaltninger, der siden 1980 er vedtaget af Rådet som led i handlingsprogrammet om gradvis oprettelse af ligevægt på vinmarkedet (⁹), kun har været i kraft

siden produktionsåret 1980/81, er det naturligvis endnu for tidligt at foretage en vurdering af de faktiske resultater heraf. I betragtning af den store tilbagegang, der er konstateret som følge af de første foranstaltninger fra 1976, og som siden regelmæssigt er blevet bekræftet (i gennemsnit 42 000 ha om året), kan det med rimelighed forventes, at de samlede virkninger af de forskellige foranstaltninger især i Frankrig og Italien på mellemlang sigt vil medføre en tilpasning af Fællesskabets vinarealer til markedsbehovene.

— I sin meddelelse til Rådet »Den fælles landbrugs-politik: Kommissionens forslag« af 28. juli 1983 foreslår Kommissionen, at forbrugsafgifterne på vin i visse medlemsstater bør sættes ned for at fremme forbruget og kompensere for det faldende forbrug i de traditionelle vinproducerende lande ⁽¹⁰⁾.

- b) I nævnte meddelelse til Rådet har Kommissionen klart givet udtryk for, at koncentreret druemost bør anvendes til at forøge vinens alkoholindhold i stedet for sukker, og den vil derfor stille forslag om forbud mod anvendelsen af sukker ⁽¹⁰⁾.

Anvendelsen af sukker vil kunne ophøre, så snart de nødvendige strukturer for fremstilling af en tilstrækkelig mængde koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost er til rådighed.

- c) Retsgrundlaget for vedtagelse af foranstaltninger med henblik på en udvidelse af markederne for bordvin blev først indført af Rådet i grundforordningen for vin den 14. juni 1983 ⁽¹¹⁾ med virkning fra den 1. september 1983. Kommissionen er ved at indsamle oplysninger for at få et nøjagtigt overblik over situationen i de forskellige medlemsstater med hensyn til igangværende salgsfremmende aktioner. Den vil derpå udarbejde et program med foranstaltninger, den vil gennemføre, og underrette Rådet herom, således som det er fastsat i grundforordningen.
- d) Siden 1979 har Kommissionen altid sørget for i rette tid at ajourføre eksportrestitutionerne for bordvin. Den har desuden gennemført, at der også ydes restitutioner for hedvine bortset fra kvbd og for koncentreret druemost, og den har øget antallet af bestemmelsessteder, for hvilke der kan ydes eksportrestitutioner.

Den fulgte politik er en af de faktorer, som har medført, at Fællesskabet i høj grad har kunne udvide sin eksport, der er steget fra 4,3 mio hl i 1973/74 til 9 mio hl i 1980/81 og 10,5 mio hl i 1981/82, heraf 2 mio hl bordvin med restitutioner i løbet af de sidste to produktionsår.

Der skal også nævnes, at den mest fordelagtige udvikling i de sidste to produktionsår har omfattet

eksporten af vin, hvortil der ikke ydes restitutioner, især til USA (næsten 40 % af EF's samlede vin-eksport), Schweiz og Canada ⁽¹²⁾.

- ⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 29. 7. 1978.
⁽²⁾ EFT nr. L 202 af 26. 7. 1983.
⁽³⁾ EFT nr. L 85 af 5. 4. 1979.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 57 af 29. 2. 1980.
⁽⁶⁾ Kommissionens rapport til Rådet om prognoser for beplantning og genbeplantning med vinstokke i Fællesskabet samt om forholdet mellem produktion og forbrug af vin (KOM(83) 412 endelig udg. af 4. 7. 1983, s. 5).
⁽⁷⁾ Idem, s. 6 — Oplysninger endnu ikke meddelt af visse medlemsstater.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 57 af 29. 2. 1980.
⁽⁹⁾ Supplement 7/78 til EF-Bulletin.
⁽¹⁰⁾ KOM(83) 500 endelig udg., s. 35.
⁽¹¹⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983.
⁽¹²⁾ KOM(83) 412 endelig udg. af 4. 7. 1983, s. 24 ff. og tabel nr. 26.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 990/83

af Roberto Costanzo (PPE — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. september 1983)

Om: Brevveksling mellem EF og USA vedrørende vin

Mener Kommissionen ikke i betragtning af, at der ifølge reglerne for den fælles markedsordning for vin i Det europæiske Fællesskab til direkte konsum kan anvendes vin, som behandles ifølge den vinpraksis, som er fastsat i fællesskabsbestemmelserne,

de problemer, som fravigelser fra disse bestemmelser kan skabe for de europæiske forbrugeres helbred,

de problemer, det kunne skabe for de europæiske vinavlere, såfremt dette princip blev opgivet, dels på grund af følgerne for produktets præsentation og ry, dels på grund af svækkelsen af fællesskabspræferencen som følge af en eventuel massiv import fra tredjelande,

at brevvekslingen for nylig mellem EF og USA er i modstrid med ovennævnte principper, ved at der tillades import af vin produceret ifølge en praksis, der ikke anvendes og er forbudt i de EF-medlemslande, som fremstiller dette produkt?

Mener den ikke, at denne undtagelse, der er gjort i USAs tilfælde, ud over at stride imod fællesskabsbestemmelser-

ne indfører et princip, der kan udvides til også at gælde andre tredjelande, der eksporterer vin?

Mener Kommissionen ikke, at en sådan politik ud over at skade forbrugerne er et hårdt slag for fællesskabsproducenterne, der risikerer at stå over for produkter, som ikke opfylder præcise krav og over for selve forbrugeren vil bidrage til at øge mistilliden til et produkt, der allerede nu rammes af en betydelig nedgang i forbruget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(3. november 1983)

Kommissionen deler ikke det ærede medlems bekymringer. Ved flere lejligheder og senest i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 907/83 ⁽¹⁾ fra Mario Capanna har Kommissionen redgjort for sine synspunkter på dette område.

Ifølge brevvekslingen, der er udarbejdet i snævert samarbejde med medlemsstaterne, fastsættes der fra amerikansk side forbud mod en lang række produkter, som tilsættes vin. For et begrænset antal produkter er der opnået enighed om at tilpasse fællesskabsbestemmelserne således, at det bliver tilladt at indføre vin, som er fremstillet efter metoder, der ikke er godkendt i Fællesskabet. Videnskabelige undersøgelser har, som eksperter har oplyst over for Kommissionen og medlemsstaterne, dog vist, at disse metoder ikke medfører nogen som helst risiko for menneskers sundhed.

De påtænkte foranstaltninger er på ingen måde i modstrid med Fællesskabets bestemmelser. Importen af de pågældende amerikanske vine henhører under de undtagelser, der er fastsat i artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 ⁽²⁾.

Hvis Fællesskabet skal indlede forhandlinger vedrørende vin med andre tredjelande, vil Kommissionen med lige så megen omhu som i dialogen med USA sørge for fuldt ud at beskytte Fællesskabets producenters og forbrugeres legitime interesser.

Som nævnt ovenfor er der for forbrugerne ingen grund til at nære mistillid til vine, der indføres i Fællesskabet. Det faldende forbrug af vin i Fællesskabet skyldes mange andre faktorer, som f.eks. ændring af fødevarer vanerne.

Med hensyn til producenternes interesser bør man nævne den uligevægt i samhandelen med vin, der udgjorde baggrunden for drøftelserne mellem Fællesskabet og USA (i 1981/82 indførte USA fra EF 4 020 925 hl og udførte

til EF 75 303 hl). Fællesskabet har en vital interesse i at bevare en tilfredsstillende adgang til det amerikanske marked, som er blevet det vigtigste eksportmarked.

⁽¹⁾ EFT nr. C 335 af 12. 12. 1983.

⁽²⁾ EFT nr. L 45 af 22. 2. 1979, s. 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 999/83
af Sylvie Le Roux (COM - F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(6. september 1983)

Om: Opbringelse af trawlere fra Dieppe

Er Kommissionen blevet orienteret om, at den britiske marine i juni måned har opbragt adskillige trawlere fra Dieppe i den økonomiske zone?

Hvad mener Kommissionen om den praksis, der består i at lede skibene i en anden retning end deres bestemmelsessted (i det foreliggende tilfælde fra Newhaven til Dover), hvilket medfører tab af tid og penge, at opholde skibene i flere timer og lade dem betale bøder, der ikke står i forhold til overtrædelserne (3 000 pund)?

Kan denne praksis forenes med Fællesskabets bestemmelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis
(9. november 1983)

Rådets forordning (EØF) nr. 2057/82 ⁽¹⁾ om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol med fiskeri fra fartøjer hjemmehørende i medlemsstaterne bestemmer, at: »i havne på en medlemsstats område og inden for farvande, der hører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, skal den pågældende medlemsstat foretage inspektion af fiskefartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, for at sikre, at alle gældende regler vedrørende bevarelses- og kontrolforanstaltninger overholdes«. Den bestemmer ligeledes, at »såfremt en medlemsstats kompetente myndigheder efter en inspektion konstaterer, at et fiskefartøj, der fører en medlemsstats flag, ikke overholder gældende regler, anlægger de straffesag eller træffer administrative foranstaltninger mod skipperen på dette fartøj«.

De praktiske regler for kontrollen samt pålæggelse af sanktioner henhører under medlemsstaternes myndigheder. Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge

muligheden af at harmonisere de nationale lovgivninger om denne kontrol.

(¹) EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1008/83

af Karel Van Miert (S - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1983)

Om: Overførsel af bevillinger til EF til forskning og udvikling

1. Hvad mener Kommissionen om den overførsel af bevillinger til EF til forskning og udvikling, som bl.a. foreslås i rapporten af Albert og Ball?

2. Mener Kommissionen ikke, at den bedste metode til inden for forskning og udvikling at opnå en mere effektiv politik, der samtidig skaber større konkurrenceevne, faktisk består i omfattende bevillingsoverførsler fra nationalt plan til fællesskabsplan?

3. Hvor stor mener Kommissionen, at denne overførsel skal være for at opnå det bedst mulige resultat?

4. Hvornår mener Kommissionen, at det eventuelt er nødvendigt henholdsvis ønskeligt henholdsvis muligt at gennemføre denne operation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Étienne Davignon

(9. november 1983)

Rapporten fra Albert og Ball til Europa-Parlamentet »Genrejsning af den europæiske økonomi i firserne« gennemgås i øjeblikket omhyggeligt af Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen vil selvfølgelig, så snart det er muligt, fremsætte alle sine bemærkninger hertil, i denne forbindelse også om kapitel 6 i rapporten »Skabelsen af et europæisk område for industri for forskning«.

Kommissionen minder det ærede medlem om, at den i sit forslag til det første rammeprogram for Fællesskabets videnskabelige og tekniske aktiviteter for 1984 - 1987 anslår det nødvendige beløb til 3 750 mio ECU til at virkeliggøre Fællesskabets videnskabelige og tekniske mål for perioden 1984 - 1987, hvilket medfører en betydelig forøgelse af fællesskabsudgifterne.

Til gennemførelse af dette rammeprogram har Kommissionen for nylig forelagt følgende forslag, der i øjeblikket drøftes i Europa-Parlamentet og i Rådet:

— Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af det første europæiske strategiske program for forskning og udvikling vedrørende informationsteknologi (ESPRIT);
KOM(83) 258 endelig udg.

— Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af et forsknings- og udviklingsprogram for ikke-nuklear energi (1983 - 1987);
KOM(83) 311 endelig udg.

— Forslag til Rådets afgørelse vedrørende
— et forskningsprogram om nedlukning af nukleare anlæg (1984 - 1988);
— reaktorsikkerhed (1984 - 1987);
— et handlingsprogram for forskning vedrørende udvikling af nuklear fissionsenergi (1984 - 1987);
KOM(83) 298, 299 og 300 endelig udg.

— Forslag om anden fase af det flerårige forsknings- og uddannelsesprogram for Det europæiske økonomiske Fællesskab inden for biomolekylær teknik (januar 1984 - marts 1986);
KOM(83) 356 endelig udg.

— Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af et flerårigt forsknings- og udviklingsprogram for Det europæiske økonomiske Fællesskab vedrørende teknisk grundforskning og vedrørende anvendelse af nye teknologier;
KOM(83) 350 endelig udg.

— Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af et flerårigt forsknings- og undervisningsprogram for Det europæiske Atomenergifællesskab på strålingsbeskyttelsesområdet (1985 - 1989);
KOM(83) 301 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1012/83

af Willy Vernimmen (S - B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1983)

Om: Dollarkursen

Dollarkursen slår alle tidligere rekorder. En yderligere stigning i dollarkursen, som er sandsynlig i betragtning af den førte FED-politik, skader ikke alene EFs økonomiske interesser, øst-vest-forholdet, men frem for alt de fattigste udviklingslandes interesser og verdenshandelen. Hvis man hertil føjer Amerikas og Japans protektionisme, er al

tale om liberalisering og stimulering af verdenshandelen meningsløs!

Kan Rådet oplyse, hvilke konkrete og hensigtsmæssige aktioner der planlægges med henblik på at bringe dollarkursen ned på et økonomisk realistisk niveau og dermed blæse nyt liv i verdenshandelen?

Svar

(23. november 1983)

Et aktivt internationalt samarbejde såvel som politisk enighed er en forudsætning for stabile valutaforhold. Det kan ligeledes vise sig nødvendigt at foretage samordnede interventioner på valutamarkedet, således som det var tilfældet i sommer, hvor der fandt omfattende interventioner sted for at regulere svingningerne i dollarkursen.

Fællesskabet har ved indførelsen af Det europæiske monetære System ydet et væsentligt bidrag til at skabe mere stabile valutaforhold og har derved vist, hvor stor betydning det tillægges dette spørgsmål.

På internationalt plan udfolder Fællesskabet store bestræbelser for, at valutaudviklingen kan forløbe under så ordnede forhold som muligt. Det finder, at USA bør yde en tilsvarende indsats for at nå dette mål. Fællesskabet er nemlig af den opfattelse, at et opsving i produktionen og verdenshandelen vil kræve, at samtlige berørte lande viderefører og udbygger dialogen og samarbejdet.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli**

(15. november 1983)

1. og 3. Af nedenstående oversigt I fremgår opdelt efter år og medlemsstat, hvor store lån der frem til den 30. september 1983 er blevet ydet og finansieret ved hjælp fra det nye fællesskabsinstrument (de såkaldte NIC-lån).

OVERSIGT I

(i mio ECU)

Medlemsstater	1979	1980	1981	1982	1983 til 30. sep- tember	I alt
Danmark		18,1		96,0	58,7	172,8
Grækenland				44,9 80,0 ⁽¹⁾	35,0	159,9
Frankrig			40,3	37,6	29,7	107,6
Irland	86,7	41,7	17,3	83,1	48,7	277,5
Italien	85,0	137,8	151,9 296,4 ⁽¹⁾	371,1 78,4 ⁽¹⁾	168,9 89,9 ⁽¹⁾	1 379,5
Det forenede Kongerige	105,3		33,9		65,3	204,5
I alt	277,0	197,6	539,8	791,1	496,3	2 301,8

⁽¹⁾ Lån til genopbygning i katastroferamte områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1021/83

af Willy Vernimmen (S - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1983)

Om: Det nye fællesskabsinstrument (Ortoli-faciliteten)

Med Ortoli-faciliteten råder Det europæiske Fællesskab over et vigtigt nyt finansielt instrument til fremme af investeringerne i EF. Men når man betragter behovet for nye investeringer i EF i øjeblikket, både hvad angår investeringer i nye arbejdspladser (nye erhvervsinvesteringer) og investeringer i boligbyggeri (som Det europæiske Fællesskab til min store glæde også vil gå i gang med at finansiere), konstaterer man, at udbudet af nye investeringer til at dække det eksisterende behov både hvad angår beskæftigelsesområdet og boligbyggeriet er alt for lille. Det europæiske Fællesskab må altså fremme investeringerne, med andre ord føre en aktiv investeringspolitik.

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor store midler der hidtil er blevet anvendt inden for rammerne af Ortoli-faciliteten (pr. år)?
- Hvad disse midler nøjagtigt er blevet anvendt til?
- Hvilke lande disse midler er gået til?
- På hvilke vilkår disse midler er ydet?
- Hvordan fremtidsperspektiverne ser ud, og hvordan Kommissionen agter at fremme anvendelsen af disse midler i fremtiden?

2. Af oversigt II fremgår NIC-lånenes fordeling pr. 30. september 1983 på de af Fællesskabet prioriterede aktioner. Kommissionens årsrapporter til Rådet og Europa-Parlamentet om Fællesskabets lånevirkksomhed samt Den europæiske Investeringsbanks årsberetninger indeholder nærmere enkeltheder om de for hvert år foretagne investeringers geografiske og branchemæssige fordeling.

OVERSIGT II

(i mio ECU)

<i>Egnsudvikling (Regionaludvikling)</i>	1 518,3
Danmark	48,6
Grækenland	159,9
Frankrig	70,0
Irland	277,6
Italien	902,4
Det forenede Kongerige	59,8
<i>Fælles europæisk interesse samt modernisering og omstilling af virksomheder</i>	1 117,6
Energi	661,8
— Udnyttelse af Fællesskabets egne ressourcer	233,6
— Forekomster af olie og naturgas samt	121,9
— stenkul, brunkul og tørv	111,7
— Rationel energianvendelse	279,7
— Importspreddning	148,4
— Naturgas	122,3
— Kul	26,1
Infrastrukturer af interesse for Fællesskabet	135,5
— Transport	78,8
— Veje og ingeniørarbejder	78,8
— Miljøbeskyttelse	56,7
Modernisering og omstilling af virksomheder	320,3
— Produktive investeringer foretaget af mindre og mellemstore virksomheder	320,3
At fratrække for finansieringsbidrag med flere formål	— 334,1
I alt	2 301,8

4. NIC-midlerne, der hidrører fra lån, som Kommissionen har optaget på kapitalmarkederne, udlånes til en rentesats og for en løbetid, der meget nøje svarer til de vilkår, der hersker på disse markeder. Lånene udbetales almindeligvis helt eller delvis i udenlandsk valuta. Den gennemsnitlige rentesats, som låntageren skal betale, afhænger af de lånesatser, der gælder for de indbetalte valutaer, og afvejet efter den andel, hvorved hver enkelt valuta indgår i valutakurven. Fællesskabets store kreditværdighed på kapitalmarkederne gør det muligt at yde lån på de for tidspunktet bedst mulige vilkår. Lånenes løbetid har hidtil ligget på mellem 7 og 20 år og med en afdragsfri periode, der varierer alt efter projektets art.

hvortil der søges om lån, samt af projekternes økonomiske, tekniske og finansielle holdbarhed. For det andet vil størrelsen afhænge af, hvor meget Rådet vil bevilge hertil. Rådet har dog allerede den 19. april 1983 bemyndiget Kommissionen til – inden for rammerne af NIC-ordningen – at optage nye lån på op til tre milliarder ECU; heraf er en første tranche på halvanden milliard blevet godkendt ved gennemførelsesafgørelsen nr. 83/308/EØF af 13. juni 1983 ⁽²⁾. Det må forudses, at en væsentlig del af denne tranche vil blive opbrugt i løbet af indeværende år, hvilket viser, at NIC-ordninger fungerer godt i praksis.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 23. 6. 1983, s. 31.

5. Størrelsen af NIC-lånene vil for det første afhænge af antallet af ansøgninger, karakteren af de investeringer,

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1023/83
af Willy Vernimmen (S - B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(14. september 1983)

Om: Fredelig løsning på konflikterne i Centralamerika

Den 18. juli i år opfordrede formændene for Contadora-gruppen den amerikanske præsident Ronald Reagan og Cubas præsident Fidel Castro til at tilslutte sig deres bestræbelser på at nå til en fredelig løsning på konflikterne i Centralamerika.

Omtrent samtidig blev det kendt, at præsident Reagan ansøgte Kongressen i Washington om nye milliarder til våbenleverancer til El Salvadors regering og til de tidligere tilhængere af general Somoza. Det er tilsyneladende Washingtons mål at stille sig på de regerings og gruppers side, som undertrykker det centralamerikanske folk. Tilsyneladende har man intet lært af engagementet i Vietnam.

Kan Rådet oplyse:

- om det agter at tilslutte sig disse fredsbestræbelser fra formændene for Contadora-gruppen?
- Om det ikke anser det for tilrådeligt at protestere kraftigt mod enhver fremmed indblanding i de indre anliggender i de centralamerikanske stater og ligeledes mod yderligere våbenleverancer til regimerne i El Salvador og Honduras og til de tidligere tilhængere af general Somoza?

Svar ⁽¹⁾

(24. november 1983)

Som det blev fastslået i konklusionerne fra Det europæiske Råd den 19. juni 1983, har De Ti fra første færd støttet Contadoragruppens initiativer til at søge en politisk løsning på den nuværende krise i Mellemamerika ved bestræbelser, der udgik fra regionen selv. De Ti har desuden med tilfredshed hilst den erklæring fra præsidenterne for de fire Contadora-lande, der blev fremsat den 17. juli i Cancun; denne erklæring indeholdt en række forslag, der gik ud på, at de mellemamerikanske lande skulle vedtage et program, baseret på principperne om ikke-intervention, fredelig bilæggelse af konflikter, anerkendelse af ytringsfriheden og overholdelse af menneskerettighederne. Efter disse forslag skulle der bl.a. indledes forhandlinger med henblik på våbenkontrol og -reduktion samt iværksættes andre foranstaltninger, der kan skabe tillid blandt landene i den pågældende region.

Det ærede medlem har utvivlsomt bemærket omtalen af Mellemamerika i formandskabets tale ved FN's 38. generalforsamling.

De Ti lægger fortsat den allerstørste vægt på den aktuelle udvikling og på de igangværende kontakter med henblik på at nå ovennævnte mål.

⁽¹⁾ Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på det politiske samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1030/83
af Paul Schnitker (PPE - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. september 1983)

Om: Indførelse af et europæisk erhvervsuddannelses-pas

Den 28. april 1983 vedtog Europa-Parlamentet beslutningsforslaget i betænkning af Salisch om ungdomsarbejdsløshedsproblemet (dok. 1-86/83). I denne beslutning kræves der indført et europæisk erhvervsuddannelses-pas.

Hvilke skridt har Kommissionen siden da taget med henblik på at efterkomme dette krav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(3. november 1983)

Indførelse af et personligt dokument, der for hele Fællesskabet giver en bekræftelse af indehaverens faglige kvalifikationer, er et mål, Kommissionen i høj grad anerkender vigtigheden af.

Dette spørgsmål rejstes for nogle år siden i Det rådgivende Udvalg for Erhvervsuddannelse i forbindelse med arbejdet vedrørende tilnærmelse af de forskellige niveauer af erhvervsuddannelse med henblik på at nå frem til gensidig anerkendelse af beviser for de forskellige niveauer af erhvervsuddannelse. Det måtte erkendes, at bortset fra alle politiske eller principielle spørgsmål, ville indførelsen af et sådant dokument ikke være til nogen nytte hverken for indehaveren eller for arbejdsgiverne i en anden medlemsstat end indehaverens hjemland, og heller ikke for de andre medlemsstaters offentlige myndigheder, medmindre der i forvejen for hele Fællesskabet er indført en fremgangsmåde eller en sammenhængende række af fremgangsmåder, hvorved man kan sikre en tilstrækkelig gennemsigtighed af eksamensbeviser, certifikater og andre beviser for erhvervsuddannelse.

De løbende fællesskabsforanstaltninger på forskellige områder - arbejdstagernes frie bevægelighed, adgang til og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, fælles erhvervsuddannelsespolitik, samarbejde på uddannelsesområdet - bidrager til gradvis at skabe betingelser, hvorunder man, når tidens fylde kommer, kan overveje

indførelsen af et sådant dokument som et virkeligt nyttigt tiltag i alle de implicerede parter interesse.

Udstedelse af et certifikat, hvori sammenligneligheden mellem erhvervsuddannelsesbeviser i medlemsstaterne bekræftes, således som det er fastsat i et forslag til Rådets afgørelse, forelagt Rådet af Kommissionen den 20. september 1983 ⁽¹⁾, er et skridt i retning af det mål, det ærede medlem anfører.

⁽¹⁾ EFT nr. C 264 af 4. 10. 1983, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1036/83

af Michael Welsh (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1983)

Om: Afgift på importerede biler fra Japan

I en tale for nylig skal formanden for American Motors, hr. Paul Tippet, have sagt:

»For at opveje japanske støtteforanstaltninger har medlemmerne af Fællesskabet indført en afgift på biler, der er tre gange højere end vores. Japanerne har accepteret disse restriktioner og gør forsat forretninger i Europa. Der er ikke udbrudt nogen handelskrig. Hvis de kan spille på udebane i Europa efter europæiske regler, hvorfor skulle vi så ikke kunne få samme muligheder. Det er det eneste, enhver inden for bil-, stål- og elektronikindustrien eller en hvilken som helst anden industri bør have: lige muligheder, således at amerikanske forbrugere fortsat kan træffe deres valg«.

Kan Kommissionen bekræfte, at fællesskabsafgiften på biler er tre gange højere end i USA »for at opveje japanske støtteforanstaltninger«, og kommentere de generelle påstande i hr. Tippetts udtalelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp

(10. november 1983)

Kommissionen er vidend om, at der i De forenede Stater foregår visse bestræbelser for en bedre beskyttelse af det amerikanske automobilmarked. Japans fordel med hensyn til produktionsomkostninger har i drøftelser om dette emne spillet en vigtig rolle.

Toldsatsen for motorkøretøjer i den fælles toldtarif er 10,5 % mod 2,8 % i den amerikanske toldtarif. Under Tokyo-runden blev satsen i den fælles toldtarif kun nedsat i beskedent omfang, og grunden hertil var, at Japans globale tariffilbud ikke blev fundet tilstrækkeligt

stort, og ikke at man ønskede at beskytte sig mod den japanske praksis med subsidier.

Det skal nævnes, at tariffierne ikke i sig selv er de mest effektive barrierer i samhandelen. Japan suspenderede allerede for flere år siden sin told på motorkøretøjer, og dette havde kun en ringe indflydelse på Japans import. Japan har derimod haft et betydeligt opsving i afsætningen på Fællesskabets marked trods tolden i henhold til den fælles toldtarif.

Den amerikanske told på motorkøretøjer er faktisk meget lav, men i maj 1981 fik De forenede Stater de japanske myndigheder til at gå med til at begrænse eksporten af japanske biler til det amerikanske marked i tre år.

Hvis en af de kontraherende parter i GATT ønsker at hæve tariffierne for visse industrivarer for at bringe importerede varer og indenlandske varer på »niveau«, skal den følge reglerne i den almindelige overenskomst, og i særdeleshed være rede til at foretage tilsvarende modydelse i forbindelse med andre varer, hvilket i høj grad begrænser de praktiske muligheder for sådanne foranstaltninger.

Kommissionen er på sin side ganske overbevist om, at øget toldmæssig eller anden beskyttelse ikke fører til større konkurrencedygtighed på verdensplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1045/83

af Klaus Hänsch (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1983)

Om: Fridagsordning for EF-tjenestemændene

Af en meddelelse fra Kommissionen fra marts i år fremgår det, at EF-tjenestemænd, sammenlignet med arbejdstagerne i medlemsstaterne har uforholdsmæssigt mange fridage om året, nemlig 21,5. Selv i Grækenland og i den tyske delstat Bayern, der har de fleste fridage inden for EF, er der kun 14 om året. I alle andre medlemsstater i EF er der endnu færre.

1. Hvormed begrundes Kommissionen et antal på 21 1/2 fridag om året for EF-tjenestemænd sammenlignet med 8 til 14 fridage for »normale« borgere i medlemsstaterne?
2. Hvormed begrundes Kommissionen beslutningen om for 1983 at overskride det i vedtægten fastsatte normale antal fridage (11 fastsatte og 5 eventuelle fridage) med over en tredjedel?

3. Hvorledes kan Kommissionen forklare, at der er indført fridage for EF-tjenestemændene, der ikke har noget forbillede i noget land, i nogen region og i nogen konfession i Fællesskabet, f.eks. den 23. december som »juleaften«?
4. Er den i Europa enestående række af fridage på 9 1/2 sammenhængende dage ved årets udgang ikke i modstrid med den normale arbejdsomfang på denne tid af året og med opgaverne i en institution, der ser sig selv som motor og udøvende organ i et Fællesskab på 270 mio mennesker?
5. Er tjenestemændene forpligtet til at kompensere for fridagene mellem jul og nytår ved at arbejde på lørdage i det nye år, og overholdes dette?
6. Er den storstilede fridagsordning for EF-tjenestemændene et bidrag til nedsættelse af den årlige arbejdstid, og kan Kommissionen oplyse, hvor mange yderligere stillinger der derved oprettes, hhv. besættes?
7. Deler Kommissionen min frygt for, at dens excessive fridagsordning er egnet til at bekræfte visse uheldige fordomme, som mange borgere i Fællesskabet nærer over for de europæiske institutioner og de der beskæftigede tjenestemænd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(31. oktober 1983)

1. Antallet af offentlige fridage, som gives tjenestemænd ved Fællesskaberne, og som svinger en lille smule i overensstemmelse med kalenderen, har kun ændret sig lidt i en lang årrække. Siden 1975 har tjenestemænd ved Fællesskaberne haft i gennemsnit 17,5 offentlige fridage pr. år. I 1983 er tallet også 17,5.
2. Antallet af offentlige fridage bringes hvert år på linje med de øvrige europæiske institutioners og fastsættes i overensstemmelse med den officielle fortegnelse over offentlige fridage for tjenestemænd ved De europæiske Fællesskaber.
3. Eftermiddagen den 23. december er blevet gjort til fridag, når den falder på en arbejdsdag, for at gøre det muligt for tjenestemænd fra medlemsstaterne at tilbringe julen med deres familier i hjemlandet (den 23. december betegnes ikke af Kommissionen som »juleaften«).
4. Indrømmelsen af fridage mellem jul og nytår er igen et udtryk for, at tjenestemændene ved Fællesskaberne kommer fra ti medlemsstater, og det er et middel til at reducere uligheden i rejsetid og omkostninger i forbindelse med to vigtige højtider, der kun ligger en uge fra hinanden. Fællesskabsinstitutionernes praksis modsvarer den nedsatte arbejdsomfang i de nationale administrationer i det omhandlede tidsrum. Kommissionen drager ikke blot omsorg for, at der er personale til rådighed til at tage sig af hastende sager i hver tjenestegren i dette

tidsrum, men, når der kan ventes arbejde, sørger den for fuld bemanning.

5. Kommissionen ser ingen grund til at forlange, at dens tjenestemænd skal arbejde på lørdage i det nye år for at udligne fridagene i jule- og nytårstiden.
6. Fællesskabsinstitutionernes fridagsordninger er ikke ændret i mange år og berettiger ikke i sig selv en stigning i antallet af stillinger.
7. På grund af den geografiske spredning mellem tjenestemændenes hjemlande kan Kommissionen ikke dele det synspunkt, at fridagsordningerne er overdrevent gunstige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1048/83

af Hanna Walz (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. september 1983)

Om: Prioriteter i forskningspolitikken

I december 1982 har Kommissionen forelagt Rådet »Forslag til en europæisk strategi for videnskab og teknik – Rammeprogram 1984 – 1987«. I anledning af det økonomiske topmøde i Williamsburg fra 28. til 30. maj 1983 blev den af en international arbejdsgruppe udarbejdede rapport »Teknologi, økonomisk vækst, beskæftigelse«, som regeringscheferne havde fordret for et år siden, forelagt og af disse taget til efterretning og godkendt.

I sit svar på mit skriftlige spørgsmål nr. 921/82 ⁽¹⁾ har Kommissionen meddelt mig, at Fællesskabet deltager i arbejdet i denne gruppe med en observatør, og giver udtryk for den forventning, at den især kan bidrage med sin mangeårige erfaring inden for videnskabeligt og teknologisk samarbejde.

1. I hvor høj grad er denne arbejdsgruppes resultater, hvad angår de i rapporten »Teknologi, økonomisk vækst, beskæftigelse« anførte hovedpunkter om forskning, kongruente med Fællesskabets hidtidige forskningspolitik?
2. I hvor høj grad er der overensstemmelser i forbindelse med de i rapporten som fremtidspotentiale fremhævede forskningsområder? På hvilke punkter i de to dokumenter er hovedvægten lagt forskelligt?

3. Finder Kommissionen i givet fald anledning til, på grundlag af den fælles holdning hos vigtige medlemsstaters stats- og regeringschefer – hvilket er kommet til udtryk gennem godkendelsen af rapporten «Teknologi, økonomisk vækst, beskæftigelse» – at supplere eller modificere denne på bestemte punkter?

(¹) EFT nr. C 312 af 29. 11. 1982, s. 9.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon
(31. oktober 1983)**

1. Fællesskabet har ganske rigtigt taget aktiv del i arbejdet i arbejdsgruppen »Teknologi, vækst og beskæftigelse«.

Denne deltagelse fra Fællesskabets side har gjort det muligt i gruppens rapport at tage hensyn til, hvad der ligger Fællesskabet på sinde, som det er kommet til udtryk i dets seneste dokumenter vedrørende udviklingen af en fællesskabsstrategi inden for sektoren for videnskab og teknologi.

2. Man har således kunnet konstatere en høj grad af overensstemmelse mellem principperne og målsætningerne for det internationale videnskabelige og tekniske samarbejde, således som dette er kommet til udtryk i gruppens rapport, og de principper og målsætninger, som Kommissionen altid har støttet (skabe vækstbetingelser, tilskynde til undervisning og uddannelse, forbedre leve- og arbejdsvilkår, beskytte miljøet).

Det må i denne forbindelse understreges, at de emner for samarbejde, der er udvalgt af arbejdsgruppen »Teknologi, vækst og beskæftigelse«, hovedsagelig vedrører forskning på lang sigt og med en høj grad af risiko, hvorimod fællesskabsaktiviteterne imødekommer et langt bredere spektrum, helt ned til den mere kortsigtede målforskning, herunder til industrielle formål.

3. I betragtning af ovennævnte bemærkninger forekommer det ikke nødvendigt at supplere eller ændre dokumentet om fællesskabsstrategien vedrørende FogU, som – hvilket ikke må glemmes – er blevet udarbejdet sideløbende med rapporten fra arbejdsgruppen.

Efterhånden som de forskellige af gruppens projekter tager form, vil Kommissionen naturligvis holde Parlamentet underrettet herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1051/83

af Andrew Pearce (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(21. september 1983)

Om: Indførsel af artiskokker og julesalat i Irland

Hvorfor tillades det, at artiskokker og julesalat (blancheret) i Irland er underkastet nationale kvantitative restriktioner, når disse produkter ikke normalt dyrkes i Irland?

(¹) EFT nr. C 181 af 7. 4. 1983, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp
(14. november 1983)**

Det ærede medlem har fuldstændig ret, idet den pågældende medlemsstat ifølge loven har ret til at anvende kvantitative restriktioner på de omhandlede produkter i medfør af forordning (EØF) nr. 1035/72 (¹) og (EØF) nr. 288/82 (²), der begge indtil videre tillader opretholdelse af forudeksisterende restriktioner af denne art.

Imidlertid har den pågældende medlemsstat informeret Kommissionen om, at den ikke anvender kvantitative restriktioner på artiskokker og julesalat.

(¹) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

(²) EFT nr. L 35 af 9. 2. 1982, s. 1; EFT nr. C 181 af 7. 7. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1065/83

af Luc Beyer de Ryke (L – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(21. september 1983)

Om: Overskud af æg på de europæiske markeder

I den seneste tid er det flere gange, særlig i Frankrig, blevet meddelt i pressen, at der skulle være et overskud af æg ud over behovet til fuld selvforsyning, der skulle udgøre 2,2 milliarder æg, hvilket efter mine oplysninger skulle svare til en selvforsyningsgrad for hele EF på 103,1 %, altså en produktion på 73,2 milliarder æg.

Hvilke hasteforanstaltninger har Kommissionen truffet for at bringe ligevægt i dette overskud? Hvilke foranstaltninger har Kommissionen i øvrigt i sinde at træffe på mellemlang og lang sigt for at bringe orden på markedet, stabilisere beskæftigelsen i landbruget og opretholde et tilstrækkeligt aktivitetsniveau i de regioner, der er særlig hårdt ramt af overproduktionen (Vestfrankrig).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(31. oktober 1983)

Mellem påsken 1982 og sommeren 1983 var EF-markedet for æg kendetegnet ved en uforholdsmæssig stor vækst i udbudet i forhold til efterspørgslen. Markedssituationen har i mellemtiden stabiliseret sig som følge af den kraftige tilbagegang i indsætningen af kyllinger og tidlig slagtning af udsætterhøner. Siden begyndelsen af juli 1983 er engrospriserne på æg steget med 30 til 50 % afhængig af medlemsstaten.

De eneste foranstaltninger i den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, der skal beskytte og stabilisere ægmarkedet, er de deri fastsatte ensartede regler for samhandelen med tredjelande. Kommissionen udnytter fuldt ud de mekanismer, den har til rådighed, dvs. slusepriserne, importafgifterne og eksportrestitutionerne. Eftersom EF-bestemmelserne ikke åbner mulighed for gennemførelse af intervention og fastsættelse af garantipriser på det interne marked, er Kommissionen udelukket fra at kunne øve mere direkte indflydelse på markedet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. 10. 1975, EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1069/83

af Ian Dalziel (ED – GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskab
ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde

(29. september 1983)

Om: Menneskerettighederne i Syrien

Udenrigsministrene bedes fremsætte en kommentar til det stigende – og dokumenterede – antal krænkelser af menneskerettighederne i Syrien, og de bedes drage omsorg for, at der lægges tilbørlig vægt på disse krænkelser ved udformningen af erklæringer om krisen i Mellemøsten for at sikre en retfærdig og objektiv balance i deres holdning til de problemer som denne politisk følsomme del af verden lider under.

Svar

(24. november 1983)

De Ti har ikke drøftet dette spørgsmål inden for rammerne af det politiske samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1088/83

af Mario Sassano (PPE – I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(29. september 1983)

Om: Udkast til forslag til direktiv fra Rådet om supplerende uddannelse inden for almindelig medicin

Efter at nationale eksperter (den 4. og 5. juni 1981) har behandlet forslaget til direktiv fra Rådet om supplerende uddannelse inden for almindelig medicin (dok. III/D/129/81 af 13. marts 1981), har Kommissionens tjenestegrene udarbejdet et nyt udkast til forslag til direktiv.

Da de principper, der ligger til grund for Kommissionens udkast, i det væsentlige svarer til principperne for det forrige udkast til direktiv, vil jeg gerne have kendskab til grunden til den efterhånden betydelige forsinkelse, der er sket inden udkastet til direktiv bliver til endeligt direktiv.

Da det i udkastet fastslås, at alle medlemsstater senest i 1985 skal indføre en supplerende uddannelse inden for almindelig medicin, mener Rådet da ikke, at forsinkelsen på forhånd skader direktivet og vanskeliggør medlemsstaternes tilpasning til dette direktiv?

Svar

(23. november 1983)

Rådet forstår det ærede parlamentsmedlems betænkelighed, men kan desværre ikke foretage sig noget, da det stadig ikke har modtaget noget forslag fra Kommissionen.

Rådet mener dog at vide, at Kommissionen i nær fremtid agter at forelægge et forslag på det pågældende område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1090/83

af Victor Sablé (L – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. september 1983)

Om: Antidumpingtold på 22 % på import fra Japan af påhængsmotorer på mindre end 85 HK

Er Kommissionen klar over, hvilke vanskeligheder anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1500/83 ⁽¹⁾ af 9. juni 1983 om indførelse af en antidumpingtold på 22 % på import fra Japan af påhængsmotorer på mindre end 85 HK medfører i de franske oversøiske departementer? Størstedelen af fiskerne i disse departementer anvender motorer af mærket Yamaha på mellem 55 og 85 HK

(henhørende under pos. ex 84.06 B i den fælles toldtarif), som er bedre egnede til fremdrift af de plasticjoller, hvortil de regionale forsamlinger yder støtte.

I betragtning af de mange vanskeligheder, som fiskerierhvervet i disse departementer, navnlig på Antillerne og i Guyana, møder, og eftersom der ikke eksisterer nogen plan for fiskeriområdet under EØF, kunne man da ikke overveje at suspendere anvendelsen af denne forordning, indtil iværksættelsen af det vestindiske samarbejdsprogram, som er under udarbejdelse?

(¹) EFT nr. L 152 af 10. 6. 1983, s. 18.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp**
(11. november 1983)

Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold på importen af påhængsmotorer med oprindelse i Japan har Kommissionen godtaget et pristilsagn (¹) fra de vigtigste berørte japanske eksportører, herunder Yamaha. Endvidere er disse eksportører ikke berørt af den endelige antidumpingtold, som Rådet har indført (²).

(¹) Kommissionens beslutning nr. 83/452/EØF, EFT nr. L 247 af 7. 9. 1983.

(²) Rådets forordning (EØF) nr. 2809/83 af 3. 10. 1983, EFT nr. L 275 af 8. 10. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1100/83
af Raymonde Dury (S - B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. september 1983)

Om: Samling af japanske biler i Europa

Firmaet Toyota har meddelt, at det har til hensigt at foretage samling af biler i Europa.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilke følger vil dette få for den europæiske automobilindustri?
2. Hvor stor en andel vil europæisk teknologi udgøre i de planlagte samlefabrikker?
3. Hvordan er udsigterne for beskæftigelsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**
(11. november 1983)

Kommissionen har ikke kendskab til, at firmaet Toyota skulle have til hensigt at samle biler i Europa. Toyota

synes således at have besluttet at lukke samlefabrikken i Irland. Firmaets forhandlinger med Seat afsluttedes for nylig uden resultat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1129/83

af Winifred Ewing (DEP - GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. oktober 1983)

Om: Sekretærer i Fællesskabet

Er Kommissionen klar over, at sekretærarbejdet er en af de få professioner i Fællesskabet, for hvilke der ikke findes en sammenslutning eller anden organisation, som på europæisk plan varetager denne professions interesser?

I betragtning af betydningen af en rimelig og hensigtsmæssig behandling af det store antal sekretærer i Det europæiske Fællesskab, som antages at omfatte omkring tre millioner personer, agter Kommissionen da at tage skridt til at tilskynde og yde passende støtte til dannelsen af en fagorganisation for sekretærer og med regelmæssige mellemrum rådføre sig med dette organ vedrørende retsfor skrifter og andre anliggender?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**
(11. november 1983)

Kommissionen er ikke bekendt med, at der skulle være noget i vejen for at oprette en fagorganisation for sekretærer på europæisk plan; normalt er det de pågældende grupper, der selv tager initiativ til at oprette en fagorganisation, og så snart det er gjort, vil Kommissionen naturligvis være indstillet på at drøfte fællesskabsemner af interesse for denne gruppe, således som den har en dialog med mange andre grupper og organisationer, der har en interesse i fællesskabspolitiske spørgsmål.

Kommissionen har allerede arbejde i gang på mange områder, der må være af interesse for sekretærer.

I Fællesskabets ny handlingsprogram til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder fastsættes en række foranstaltninger, som skal gennemføres, hvoraf følgende skulle være af speciel interesse for kvinder, der arbejder som sekretærer:

- erhvervsvalg,
- nedbrydning af det kønsopdelte arbejdsmarked,
- analyse af udviklingen på arbejdsmarkedet.

Arbejdet på dette område udføres sammen med et rådgivende udvalg for ligestilling mellem mænd og kvinder, der omfatter alle de nationale ligestillingsorganer, og ligeledes med høring af de involverede grupper og sammenslutninger, i særdeleshed sådanne, der er sammensat af arbejdsmarkedets parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1130/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. oktober 1983)

Om: Det fælles marked for brilleglas

Kan Kommissionen gøre rede for handelen med brilleglas i Fællesskabet?

Er det korrekt, at der i en række lande ikke eksisterer nogen prismæssig konkurrence? I bekræftende fald: Hvilke lande er der tale om og hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at iværksætte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(10. november 1983)

Kommissionen udtalte i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 547/83 fra Horst Seefeld⁽¹⁾ og 836/83 fra Marie-Jane Pruvot⁽²⁾, at den var ved at undersøge brillesektoren under ét på baggrund af EØF-traktatens konkurrenceregler.

Da undersøgelsen stadig er i gang, ville det være for tidligt at drage konklusioner af den antagelse, at der ikke fandtes priskonkurrence i nogen medlemsstat.

I almindelighed ville man imidlertid kun kunne tale om manglende priskonkurrence i forbindelse med konkurrencereglerne, såfremt der forelå vidnedsbyrd om, at situationen var et resultat af en restriktiv optræden fra virksomhedernes side, og ikke såfremt priserne fastsattes ved den nationale lovgivning for salg på det indenlandske marked.

⁽¹⁾ EFT nr. C 268 af 6. 10. 1983, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. C 308 af 14. 11. 1983, s. 21.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1136/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. oktober 1983)

Om: Protokol vedrørende handelsforbindelserne mellem EØF og Cypern fra 1983

Protokollen vedrørende handelsforbindelserne mellem Fællesskabet og Cypern blev undertegnet den 26. juli 1983. Den træder i kraft, når Europa-Parlamentet er blevet hørt.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår Parlamentet vil blive hørt om dette spørgsmål, og angive, hvilke andre formaliteter der er nødvendige, for at denne protokol konkret kan træde i kraft.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Wilhelm Haferkamp

(8. november 1983)

Rådet har den 3. august 1983 anmodet om Europa-Parlamentets udtalelse vedrørende protokollen om handelsforbindelserne mellem EØF og Cypern.

Protokollen skal godkendes i overensstemmelse med de kontraherende parter egne procedurer, og parterne giver hinanden meddelelse om gennemførelsen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende. Protokollen træder i kraft den første dag i måneden efter den måned, i hvilken meddelelserne er givet.

Hvornår Fællesskabet godkender protokollen, afhænger af, hvor hurtigt Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse.

Mens protokollen således endnu ikke er trådt i kraft, har Fællesskabet og Cypern autonomt anvendt dens bestemmelser siden den 1. juli 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1138/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(10. oktober 1983)

Om: Forbindelserne mellem Europarådet og Fællesskabet

Kan Rådet gøre nærmere rede for, hvorledes det er tænkt, at et øget samarbejde mellem Europarådet og fællesskabsinstitutionerne skal foregå?

Hvordan vil dette snævrere samarbejde komme til udtryk i praksis? Hvilke resultater forventes heraf?

Svar
(23. november 1983)

Rådet gav på samlingen den 21. til 22. juni 1983 sin tilslutning til visse retningslinjer, som Fællesskabet og medlemsstaterne agter at følge med hensyn til et pragmatisk og konstruktivt samarbejde med Europarådet.

I disse retningslinjer hedder det bl.a.:

- Fællesskabet ønsker på ingen måde at trænge ind på Europarådets kompetenceområde eller aktiviteter, men det vil fortsætte et konstruktivt samarbejde, som bekræftet af Rådets formand over for Europaparlamentet i forbindelse med en drøftelse af det tysk-italienske initiativ.
- Fællesskabet understreger, at det i lighed med Europarådet er interesseret i den bredest mulige anvendelse af bestemmelserne i Europarådets og Fællesskabets retsfor skrifter. Fællesskabet foreslår, at begge institutioner undersøger muligheden for at gennemføre dette i praksis. Der er i øvrigt allerede indledt uformelle samtaler mellem afdelingerne i Europarådets sekretariat og Kommissionen, navnlig med det formål at fastslå, hvilke konventioner Fællesskabet kan tiltræde.
- Fællesskabet er af den opfattelse, at der ikke skal foretages en inddeling af de spørgsmål, der henhører under henholdsvis Europarådets og De europæiske Fællesskabers kompetence, i betragtning af de to

institutioners forskellige formål og den udvikling, som kendetegner deres beføjelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1280/83
af William Newton Dunn (ED – GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. november 1983)

Om: Kommissionens forbindelser med medlemmer af de nationale parlamenter

Tager Kommissionen imod meddelelser og besøg angående fællesskabsspørgsmål fra medlemmer af medlemsstaternes parlamenter, eller anmoder den dem om at rette deres henvendelse gennem deres medlem af Europa-Parlamentet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(16. november 1983)

Fra tid til anden modtager Kommissionen henvendelser eller anmodninger om oplysning fra medlemmer af nationale parlamenter om spørgsmål vedrørende Fællesskabet, som de interesserer sig for.

Naturligvis svarer Kommissionen direkte på disse anmodninger, så godt den kan, på samme måde som den selvsagt besvarer anmodninger og henvendelser fra enhver person og organisation i Fællesskabet.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til skriftlig forespørgsel nr. 2365/82 af John D. Taylor (ED – GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 197 af 25. juli 1983)

Side 22, stk. 2 i svarets, første linje:

i stedet for: »... ud over de 50 % ...«,

læses: »... ud over de 5 % ...«.